

ABONAMENTS

Països concrets postal, id.	250
Altres països, id.	300
Barcelona, mes	500 Ptas.
Catalunya i territoris de la República, trimestre	100
Amèrica llatina i Portugal, trimestre	120

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMÉS SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

BARCELONA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 369, 1.º F. — TELÈFON 17.699
VALLS D'IMPRESSIÓ: CARRER DE BARCELONA, 11 I 13. — TELÈFON 19.003

EL TEMPS

El cel amb la seva totalitat coheret o gairebé coheret; els vents són frívols al centre i més intensos al N i costa. Algunes boires hi ha a les riberes del Segre.

CRONICA

L'espontaneïtat popular

El règim transitori acordat pel Govern de la República ha entrat en vigor; Catalunya té un Governador general i Barcelona un alcalde de designació governativa. Els dos llocs més alts de la màquina política-administrativa han estat proveïts; ara es parla de designar, d'acord amb el mateix criteri personal, els elements que hauran de formar el Consell Executiu de la Generalitat i la Comissió gestora municipal. Els senyors Portela i Pich i Pon són els àrbitres de la vida pública catalana. La vida pública catalana, però, continua cohibida, deformada per unes limitacions que l'obliguen a una supeditació ben poc falsa. L'estat de guerra subsisteix, la censura intercepta la llibre comunicació amb el públic, els centres polítics continuen clausurats i en tot s'observen els senyals evidents d'un règim d'excepció.

Ningú no podrà creure que aquestes circumstàncies siguin les més a propòsit per a reinstalar la calma i la confiança als esperits. Catalunya disposa d'una llei municipal aprovada pel Parlament català amb tots els requisits de validesa. Aquesta llei, que no ha estat derogada ni suspesa, preveu que cal fer en situacions com la present; a ella, doncs, i no a les inspiracions personals, s'hauria hagut de recórrer, si es volia donar a l'Ajuntament la substància popular que li pertoca.

Les declaracions que fela abans d'ahir el senyor Portela referents a la delegació de funcions en un dels consellers de la seva designació, ha fet més plausibles les sorpreses d'aquests dies. Aquesta delegació es comprendria al el Parlament de Catalunya estigues en activitat; però si la llei que congela l'autonomia condemna el Parlament a una passivitat molt pròxima de la mort, quin necessitat hi ha que el Governador general delegui les funcions en un conseller que actuarà o com a cap de Govern honorari o convertirà el Governador general en una figura purament representativa?

No tenim la llibertat necessària per a portar el nostre comentari més lluny; sigui's permès de dir, però, que les autoritats, per a actuar amb veritable eficàcia conciliadora, han de comptar amb un mínim d'adhesió moral espontània, i que res no cohibeix tant l'espontaneïtat popular com l'espectacle de les mignades combinacions dels interessos partidistes. L'espontaneïtat popular, però, sempre troba ocasió de manifestar-se, i ella és que totes les ofiositats exterioritzades la conformitat o el disgust que inspiren els actes dels governants.

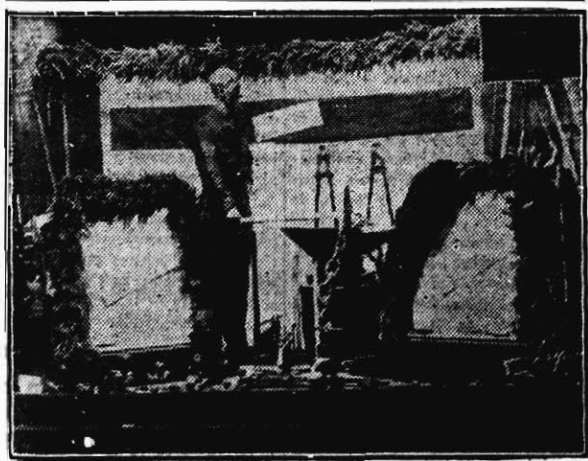
A la Conselleria de Governació

El tinent coronel de guàrdies d'assalt senyor Caballero va dir als periodistes que aviat arribarien més guàrdies d'assalt a Barcelona

Ahí al matí visitaren el senyor Carreres i Ponç el general retirat de la guàrdia civil senyor Merzo i el tinent coronel de guàrdies d'assalt senyor Caballero.

Parlant amb els periodistes aquest darrer els digué que havien arribat dues companyies de guàrdies d'assalt, les quals vénen a augmentar el nombre de guàrdies que han de quedar-se a prestar servei a Barcelona. Afegí que aviat n'arribarien dues companyies més i un esquadro; d'aquest, només manquen els guàrdies, ja que el material està complet.

Tant aviat com arribin, es procedirà a seleccionar, car tots aquells que estiguin expedientats quedaran immesos al seu resultat.



Per la propaganda per al plebiscit del Sarre, no s'havia planyut res. Però en acostar-se el dia d'ahir, decidit, es manà que tots els cartells i emblemes—com aquest del forjador que trenca les cadenes—fosin tapats

Per la multa de La Publicitat

Suma anterior	525	ptes.
Pere Bach Ardít	2	"
Francesc Font	5	"
Francesc Burrull	5	"
Soci 2.165 d'A. C. R.	5	"
Una esquerrana	2	"
J. L. Roura	2	"
Ramon Ubeda	2	"
C. V.	130	"
	549	50

Marçim de nostres amics l'ur adhesió.

LLEGIU:

LES LLETRES I LES ARTS, amb articles de J. M. Miquel i Vergés i Josep Sol i "Revista de Revistes", a la pàg. 4.
INFORMACIÓ DE MADRID, a la pàg. 5.
INFORMACIÓ D'ESTRANGER, a la pàg. 6.
EL CINEMA, a la pàg. 8.
EL TEATRE, a la pàg. 9.
ELS ESPORTS, a la pàg. 10.

Paisatge d'hivern

La situació política i moral de Catalunya és la d'un paisatge d'hivern. Han desaparegut tots els efímers esclats d'una primavera xisclaire, inflada de retòrica, d'ambició nutritiva, tartarinescament enxarolada i guardada amb una colorina de flors de la no més selecta qualitat. Ha desaparegut un estil àvid d'arrossos, d'insolents berenars a la platja i de polèmiques de casinet. Ha desaparegut una tardor excessivament rabassaire, excessivament dionisiaca en el pitjor sentit de la paraula. Amb aquestes coses han desaparegut les tènues, incipients gràcies autèntiques que comportaven una erupció i imprevista possessió de les flors i dels fruits. Han desaparegut intencions excel·lents i esperances tot just nades, verdes i plenes de suc com un all tendre. Ha callat la vociferació de les granotes en els bassals, el brunzir dels espiadimonis i la cançó dels confitats rossinyols. Però com en els paisatges d'hivern, a Catalunya resta l'essencial, tot allò que no és efímer, tot allò que no és fullaraca, tot allò que no és color de desencert, ni llum de miratge, tot allò que és real, autèntic i positiu. Resta la gleva a mig partir, només amb aquelles herbes que no es desdieu, que tenen una fulla soferta i descolorida i no els fa por ni el fred ni les catàstrofes. Dels arbres queda la soca, la pell colrada i la saba; la lírica ondulació dels brançals a la moda del dia passat ha fugit amb la ventada, però l'arabesc perfecte de la branca resta despullat i silenciós sense músiques celestials que entrebanquin la pureza de la línia.

Naturalment que les gentades tabolaires fugen dels paisatges d'hivern; no hi ha manera d'anar-hi a collir bolets ni d'engegar quatre perdigons a un capsiçany que badi; no hi ha manera d'anar-hi a fer grans becaines a la vora d'una font guarnida amb retalls de "Vanguardia" i amb peles de llonganissa; el paisatge d'hivern no és per a les mentalitats marmanyeresques, per als que tenen aquest esperit camaleònic d'adaptació ni per als catalanistes de tres dies. El paisatge d'hivern, absolutament desengreixat, és només per als homes de fe i per als homes de bona fe, per als que saben esperar i saben comprendre i per als que no senten el fred del paisatge d'hivern, sinó que aquest fred, aquest silenci i aquesta calma els representa una sana injecció al cervell i una imperatiu ineludible a la voluntat.

Es comprensible que davant una situació moral i política de paisatge d'hivern certs espectadors de fora i de dins cerquin, per mitjans equívocs, donar la sensació que aquest paisatge no és tal paisatge d'hivern, sinó que tota cuca hi viu com en les tèbies vesprades estiuenques. Són molts els qui no es resignen a l'austeritat grandiosa del paisatge d'hivern, i entre els forasters i els indígenes—mig descastats, mig inconscients—és molt possible que es dediquin a guarnir les branques despullades amb fulles del més banal i del més abominable paper, que munten carrusells amb xulets i trompetes i claxons artificials que imiten el cant dels ocells refiats i de les estomacals granotes. El paisatge d'hivern és una situació incòmoda per a molts que enyoren l'arros entre els romànics i el tristíssim i escandalós impudor de les platges democràtiques.

Cal malfiar-se de les catifes d'artifici, dels espiadimonis de lluna, de les flors d'olor corrosiu, que poden venir en el nostre paisatge d'hivern en forma de copets a l'esquena, de mans untades de ganguetes, de reformes constitucionals, de componendes de sapastres, de xirinoles municipals, de tots som amics i el passat passat, i la qüestió és anar tirant, i campí qui pugui, i demà serà un altre dia. El catalanisme autèntic accepta i per força el paisatge d'hivern del seu Estatut. El que no pot acceptar de cap manera és la grogueria o la mentida o la il·legalitat sobre aquest

paisatge d'hivern, en forma d'una grotesca estufa de petroli que ens vulgui demostrar que no fa fred i que tots podem anar en mànegues de camisa per a fer-nos uns grans tips de ballar sardanes i recitar poesies a les reines de bellesa de les barriades.

Jo crec que aquestes consideracions són molt útils a fer, perquè jo coneix delirants demagogs plens de la més sacrosanta intransigència que tenen unes actituds magnífiques per a endevinar el rastre dels matalassos, i per a tombar-s'hi a jaure fumant cigarretes amb els ulls en blanc o amb els ulls de cara a les estrelles o de cara a l'armari del pa. Entre la nostra fredor abunden les conviccions trontoladisses que es fonen amb el sucre d'un caramel o amb l'almoïna d'un persic a la barba.

Catalunya ha aguantat i ha sofert paisatges d'hivern més pelats, més desarrapats, més desoladors que el paisatge d'hivern de la seva situació política actual. Catalunya passarà per aquest paisatge d'hivern i per tots els paisatges que convingui, però no es resignarà mai a una falsa primavera. Els qui són catalanistes de debò saben perfectament que els paisatges d'hivern en lloc de refredar el cor, resulten d'una eficàcia absoluta, perquè la primavera, que fatalment ha de tornar, no arriba tan erupció i tan esbojarrada. Els paisatges d'hivern acostumen a ésser útils per a la creació d'orenetes castes i treballadores, i acostumen a ésser pèssims per a les granotes simplement baladreres i engolidores.

Josep Maria de SEGARRA

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA



Aquest recó del Sarre—Homburg, amb el turó del castell al fons—tan tranquil en aquesta fotografia, avui presentarà un aspecte més turbulent

El Consell de Guerra contra l'alcalde de Lleida Sr. Vives i Estover

Sembla que se l'ha condemnat a sis mesos i un dia d'arrest i a 10.000 ptes. d'indemnització

Ahí, a les quatre de la tarda, al Saló de Consells del Govern militar, va celebrar-se l'anunci del Consell de guerra d'oficials generals contra el senyor Antoni Vives i Estover, alcalde de Lleida.

El Consell, que fou presidit pel general Pozas, estigué integrat per set vocals més, entre els quals hi havia

L'ex-president i els ex-consellers de la Generalitat a la presó de Madrid

Sembla que el Sr. Companys es fa responsable de tot el succeït

Madrid, 12. — L'ex-president de la Generalitat senyor Companys ha rebut avui a la presó nombroses visites, entre elles la dels senyors Gómez Hidalgo i Guerra del Río. L'ex-ministre d'Obres Públiques ha tingut una extensa conferència amb el senyor Companys en un dels locutoris d'advocats. El senyor Guerra del Río ha lliurat al senyor Companys una caixa de cigars.

Després el senyor Guerra del Río ha pujat a les cel·les on es troben tots els ex-consellers, i ha conversat amb ells animadament.

També ha rebut el senyor Companys la visita de l'actriu Margarida Xirgu, que li ha portat una capsa de cigars.

Ha estat a la presó el membre del Tribunal de Garanties senyor Gil i Gil perquè el senyor Companys firmés la declaració prestada, cosa que ha fet l'ex-president de la Generalitat.

(Continua a la pàg. 5)

Després de les converses de Roma

L'abast dels protocols romans

Hom pot estar segur que, àdhuc la lloba—una mica nebulosa—, que passa els seus dies tancada en una gàbia, als peus del Campidoglio per recordar l'origen de Roma—, haurà unit els seus udols a les exclamacions d'alegria de tot el món i que si per casualitat, al turó capitolí existís encara les oques, s'haurien amagat per vergonya i per temor, més aviat que aixecat per a donar l'alerta a la urbs com feren en temps de l'antiga Roma.

Els gals han conquistat Roma una vegada més, però sense batalles que precedissin o succeïssin l'esdeveniment.

Al màxim, allò que podrà seguir després, seran barrils carregats de metall groc que dels grans soterranis de la Banca de França passaran a aquells altres també grans, però cada vegada més buits, de la Banca d'Itàlia.

No serem nosaltres, doncs, qui doni una nota discordant en el copert general i cridarem el nostre al·lèluia amb tot entusiasme.

Es veritat que ens envaeix una certa melangia quan considerem que els descendents dels que feren la revolució del 89 i dels principis de la qual haurien d'ésser defensors fermes, fraternitzen amb qui maleeix aquella revolució i voldria anular-ne els principis per a fer recular dos segles la humanitat. Però és aquesta, hora de melangies?

Al·lèluia, al·lèluia! París i Roma, no, millor dit, Laval i Mussolini han conclòs acords excel·lents que asseguraran, o haurien d'assegurar, la pau del món.

Es estrany que mentre que per la qüestió de Centre-Europa l'hàbit senyor Léger i el tímid senyor Suñich, s'han posat d'acord fàcilment, per a les qüestions africanes—les anomenades d'estret caràcter franco-italià—ha estat necessari un sopar al Palau Farnesio—les parets del qual que nosaltres coneixem bé, si poguessim parlar, dirien coses sensacionals—ben regat amb "Veuve Clicquot" per a arribar a un acord entre els dos estadistes.

Mussolini no sap el llatí, però Laval sí, i aquest s'haurà recordat del que diu Horaci de certs estats d'ànim

que es formen després d'"honestos libacions".

Després de dos mil anys torna a tenir raó el poeta llatí.

No pot dir-se, però, que l'acord franco-italià per les qüestions africanes, encara que conclòs en aquell moment, tingui el caràcter—com es diu en llenguatge diplomàtic—d'una brillant improvisació, perquè han estat necessaris deu anys per a les negociacions.

Nosaltres estem en condicions de poder afirmar, però, que des dels temps en què al Palau Farnesio hi havia Camil·l Barrère, les condicions per un acord entre els dos països sobre el problema africà, eren gairebé idèntiques a les que han portat a l'estipulació del protocol del 6 de gener.

Aquesta constatació demostra quin canvi psicològic s'ha verificat per part italiana.

Però no és hora d'estendre's en certes consideracions.

Un fet indiscutible és que l'augment reaccionarista franco-italià, al qual s'havien dedicat abans que Laval i Barthou, homes d'esquerra com Briand, Herriot, Daladier, Paul Boncour i De Jouvenel, ha tingut lloc.

Per damunt de la diversitat de regions i de l'obra dels homes, aquest esdeveniment té una importància considerable per a la causa de la pau.

Es potser oportú un breu examen dels acords, encara que, segons assegura "L'Oeuvre", ultra aquells que s'han fet públics n'hi ha d'altres de secrets.

Volem referir-nos, però, solament als dos protocols d'interès general, o sigui, el referent a la sistematització de l'Europa Central, a la independència d'Àustria i el que es refereix al armament alemany.

L'estabilització de l'Europa Central a nosaltres ens sembla que recollia essencialment en el pacte dels cinc—estipulat a Ginebra l'any 1925 entre França, Anglaterra, Itàlia, Alemanya i Txecoslovàquia—amb l'única modificació de l'exclusió d'Anglaterra i deixant la porta oberta als altres es-

(Gireu el full, a. u. p.)



—Ja que els alemanys intervenen a milers en la vida barcelonina, bé podríem els carriances intervenir a. el plebiscit del Sarre...

(Continua a la pàgina 3, col. 4)

tats successors de l'imperi austro-hongarès.

Es veritat que l'acord precedent ha sofert violacions per part de l'Alemanya nazi, però amb tot i això encara estava en vigor pels altres països firmants.

El trasllat de forces italianes a la frontera austríaca en juny passat, quan es temia un cop de mà nazi, va efectuar-se, sens dubte, amb el consentiment, almenys, de París i Londres, que no sembla que preferissin la concentració de forces militars jugoslaves i txecoslovaques a les altres fronteres austríques.

Nosaltres creiem que aquella circumstància va influir en l'elaboració dels acords de Roma, puix que s'ha limitat de manera definitiva tota acció italiana a Àustria.

A part del pacte consultiu — terme diplomàtic de post-guerra que indica una entesa entre dos o més països per a aconsellar-se reciprocament per a la resolució a prendre en cas d'incidents internacionals — franco-italià, el nou acord anul·la virtualment el del 25, puix que ara en aquest darrer han de participar-hi en paritat d' condicions altres Estats que no són veïns d'Àustria.

En llenguatge vulgar això significa que s'ha volgut eliminar definitivament qualsevol hegemonia italo-alemanya sobre Àustria. Això és un autèntic èxit de la diplomàcia francesa que podrà tranquil·litzar probablement les inquietuds de la Petita Entesa i fer també possible un contacte entre els governs de les tres nacions que en formen part i el de Roma.

Es remarcable que el protocol del dia 6 del corrent exclouí també definitivament qualsevol concepte revisionista.

Es curiós de veure que això és interpretat a Budapest — que es veu abandonada després d'haver estat excusada per Mussolini en les seves reivindicacions territorials — com una decisió tendencialment favorable a una revisió sense guerra, mentre que a Bucarest s'afirma estar completament exclosa qualsevol forma de revisionisme.

Els pobres magisars intenten d'aconsoletar-se en la desgràcia; però la realitat és aquella que es veu a Bucarest. I després, ¿pot concebre's avui la possibilitat de la mutilació d'un Estat en forma pacífica?

No obstant, encara no sabem quines són les decisions de la Petita Entesa, que està, evidentment, perplexa. Es necessita no oblidar que la Petita Entesa, i especialment Txecoslovàquia i Romania, en aquests darrers temps s'ha acostat molt a Rússia, la qual en tota aquesta vasta combinació ideada entre Palau Venècia i Palau Farnesio ha estat més o menys intencionalment deixada de banda, malgrat el darrer protocol de Ginebra.

Quant a Alemanya, la seva adhesió és problemàtica, perquè es veuria comprometida tota acció seva en el futur.

Però Alemanya entra en escena en les converses de Roma per allò que es refereix al seu rearmament.

Un dels tres protocols firmats per Laval i Mussolini declara il·legal el rearmament del Reich. Exit considerable per al senyor Laval si es considera l'actitud del Duce, totalment diversa, seguida fa pocs mesos.

Tots recorden que Roma sempre va encoratjar Berlín a violar el tractat de Versalles afirmant el dret a la paritat del Reich en els armaments. «Quina directiva seguirà Alemanya? Si París i Roma, almenys aparentment, no se'n preocupen amb excés, no pot dir-se el mateix de Londres.

Es veritat que John Simon ha afavorit el viatge de Laval a Roma, però no creiem que esperés en la seva totalitat els resultats que s'han aconseguit.

Anglaterra era partidària d'un rearmament franco-italià que pogués constituir una nova base per a una entesa europea general, i no de la constitució de grups que podrien afavorir eventualment supremacies en el continent, combatudes tradicionalment per la política britànica. Londres, després d'haver-se alliberat de qualsevol compromís referent a la independència austríaca, ha assumit, pels acords de Roma, una actitud reservada; però això no és suficient. Qui hagi seguit atentament l'obra portada a cap pel Foreign Office en aquests darrers dies haurà comprès fàcilment que la Gran Bretanya ha assumit la missió de defensar, fins a un cert punt, s'entén, els interessos d'Alemanya.

Es ben clar que a Londres s'hi té la sensació que a Roma s'ha iniciat un corrent amb tendència a isol·lar Alemanya. I és això el que vol evitar de totes maneres.

L'optimisme que acompanya tot desenvolupament internacional no deixa, però, d'ésser manifestat en els diàlegs francesos i italians, els quals procuren fer considerar l'esdeveniment com un èxit de la política dels països respectius.

Optimisme una mica clamorós, en conseqüència. L'experiència ens aconsella d'esperar abans de poder expressar una opinió sobre el conjunt de l'edifici diplomàtic bastit a Roma, que aquest demostri la seva resistència.

I TORRES I CAPRARA

Venç

ta les, bronquitis, tos, grip, malalties bronco-pulmonars.

EL PECTORAL

ICARIL

veritable cuinada del vostre pit

Els Centres Oficials

GENERALITAT

El governador general. — Se'n comunica que vindrà el senyor Portela no assistirà, segons desitjava i tant projectat, a la presa de possessió de València. El senyor Joan Pich i Pon, per una mala intel·ligència que hi ha hagut respecte a l'hora d'assenyalar-se per a l'acte.

AJUNTAMENT

El secretari particular de l'alcalde. — L'alcalde, senyor Joan Pich i Pon, ha nomenat secretari particular el senyor Joan Pich i Salariach.

Visites. — L'alcalde, senyor Joan Pich i Pon, va rebre ahir, entre altres, les següents visites: senyor Joan Mujal, delegat del Treball de Girona; senyor Lluís Verdugo, delegat municipal; doctor R. Platero; senyor Delegat de Pesca; senyor Joan de Cario; senyors Rafael i Baltasar Puig i Baccardi, aquests del Partit Federal; el Comitè Executiu del Partit Radical de la ciutat de Barcelona; Associacions lliures de propietaris de Barcelona; senyor Joan Capdevila, etc.

Els professors particulars d'ofereixen al senyor Pich. — L'alcalde, senyor Joan Pich i Pon, ha rebut de l'Associació Nacional de Professors Particulars d'aquesta ciutat un atent ofici en el qual li diu: «L'Associació Nacional de Professors Particulars felicita V. E. per la distinció amb què us ha honorat el Govern de la República, atorgant-vos la superior magistratura de la ciutat, i us sembla que la vostra actuació ha d'ésser augmentant profitosa per a Barcelona. No volem restar apartats del nostre deure en els moments que més necessitada és trobar la nostra ciutat de la cooperació de tots els seus ciutadans, i per això ens oferim incondicionalment a V. E. per a tot allò que pugui ésser útil a la nostra col·laboració. — Visqueu molts anys. — Signat: el president, David Aubà.»

El propietari de Lleida, començat. — L'alcalde, senyor Joan Pich i Pon, va rebre ahir un telegrama que deia: «En nom Cambria Propietari Urbana Lleida us felicitem nomenament alcalde de Barcelona desitjant al nostre president honorari grans èxits que són segura donades els vostres dats excepcionals. — Salutacions afectuoses. — Signat: Aigu, president; Herrera, secretari.»

Donatius de llibres. — El bibliòfil senyor Joan Terrades ha fet els següents donatius, a la memòria dels seus pares, com és en el costum tradicional en els primers dies de cada any: A l'Arxiu Històric de la Ciutat, una tria de valuosos llibres antics relatius a l'història de Barcelona i a estudis sobre indumentària; a la Biblioteca de la Junta de Meigues de l'Hospital de Sant Pau, diversos exemplars antics sobre Medicina i Cirurgia; a la Biblioteca de Cultura, uns volums sobre Pedagogia, que passen a engrandir la Biblioteca que porta el nom del nostre il·lustre Miró; a la Biblioteca Social, diversos gràfics i llibres relatius a qüestions socials; i a Beneficència, un gravat antic.

Institut d'Assistència Mèdica Municipal. — Serveis prestats durant el mes de desembre per l'Institut d'Assistència Mèdica Municipal:

Als 13 Dispensaris Mèdico-Quirúrgics: Forats auxiliats, 1.287; operacions practicades, 79; visites gratuïtes als dispensaris, 4.634; visites urgents a domicili, 359; reconeixements diversos, 444; reconeixements a persones alienades, 10; certificacions i informes, 1.419; auxili a alcoholitzats, 57; vacunacions, 906; serveis diversos, 403.

A les 4 Cases de Socors: Visites de Cirurgia, 710; visites de Medicina, 958; visites d'Otorinolaringologia, 13.

A l'Excolector: Accidentis nous, 114; visites i curacions, 438.

Als Dispensaris d'Especialitats: Oftalmologia: visites practicades, 3.150; operacions, 17. Otorinolaringologia: visites practicades, 875; operacions, 8. Venerologia: Dermatology: Orogologia: visites practicades, 5.187; operacions, 9. Puèrtiltura: visites practicades, 287; vacunacions, 60. Ginecologia: visites practicades, 387; operacions, 6. Toxicologia: visites practicades, 889; parts assistits, 110; vacunacions, 118. Odontologia: inspeccions a les Escoles Municipals, 386; operacions practicades, 110.

A l'Laboratori d'Anàlisi Clínica: Anàlisis diverses, 1.374.

A l'Hospital de l'Esperança: Malalts amb tractament durant el mes: homes, 102; dones, 119.

A l'Asil Municipal del Poble: Malalts visitats, 151; visites practicades als malalts, 289.

A la Clínica de Psiquiatria d'Urgència: Visites practicades als 229 alienats, 2.205; operacions, 9.

A l'Asil de Port: Reconeixement a nous ingressats, 48; malalts visitats, 22; visites practicades als malalts, 153.

Serveis prestats a la Direcció i a la Comissaria de Beneficència: Visites de reconeixement mèdic per diferents conceptes, 14.

A l'Ambulància Sanitària Ferris traslladats, 150; malalts, traslladats, 133; morts traslladats al Dipòsit Judicial, 43.

Borsa Municipal de Treball. — L'Oficina de Col·locació Obrera de l'Ajuntament de Barcelona posa a disposició del públic que tenen sol·licitat treball en aquestes oficines deu cuinners de primera, segona i tercera categoria per a cuina sola, de trenta a cinquanta anys d'edat, amb formes. Així mateix pot facilitar cuinners interines i dones per a fer feines. Les persones interessades que necessitin de lurs serveis poden adreçar-se a la Borsa Municipal de Treball qualsevol dia feiner, de les deu del matí a la una del migdia.

Trasllat de presos polítics. — Es diu que al castell de Montjuïc s'està habilitant un pavelló perquè puguin ésser traslladats a la dita fortalesa l'ex-president del Parlament Català senyor Joan Casanoves, l'ex-alcalde de Barcelona senyor Pi i Sunyer, alguns diputats i els ex-regidors que es troben recluïts a bord de l'«Uruguay».

L'auditor refusa un ostel de pomes. — Ahir a la tarda es presentà al despatx de l'auditor un enviat dels ex-regidors de l'Ajuntament de Cornellà del Llobregat, per a lliurar-li un ostel com a obsequi per haver-li acordat la llibertat provisional. L'auditor donà compte del fet als periodistes i els advertí que no acceptava l'autoritat militar cap obsequi per modest que sigui.

La caixa de pomes ha estat enviada a la Casa de Caritat per als asilats.

Trasllat de presos polítics. — Es diu que al castell de Montjuïc s'està habilitant un pavelló perquè puguin ésser traslladats a la dita fortalesa l'ex-president del Parlament Català senyor Joan Casanoves, l'ex-alcalde de Barcelona senyor Pi i Sunyer, alguns diputats i els ex-regidors que es troben recluïts a bord de l'«Uruguay».

L'auditor refusa un ostel de pomes. — Ahir a la tarda es presentà al despatx de l'auditor un enviat dels ex-regidors de l'Ajuntament de Cornellà del Llobregat, per a lliurar-li un ostel com a obsequi per haver-li acordat la llibertat provisional. L'auditor donà compte del fet als periodistes i els advertí que no acceptava l'autoritat militar cap obsequi per modest que sigui.

La caixa de pomes ha estat enviada a la Casa de Caritat per als asilats.

Trasllat de presos polítics. — Es diu que al castell de Montjuïc s'està habilitant un pavelló perquè puguin ésser traslladats a la dita fortalesa l'ex-president del Parlament Català senyor Joan Casanoves, l'ex-alcalde de Barcelona senyor Pi i Sunyer, alguns diputats i els ex-regidors que es troben recluïts a bord de l'«Uruguay».

L'auditor refusa un ostel de pomes. — Ahir a la tarda es presentà al despatx de l'auditor un enviat dels ex-regidors de l'Ajuntament de Cornellà del Llobregat, per a lliurar-li un ostel com a obsequi per haver-li acordat la llibertat provisional. L'auditor donà compte del fet als periodistes i els advertí que no acceptava l'autoritat militar cap obsequi per modest que sigui.

La caixa de pomes ha estat enviada a la Casa de Caritat per als asilats.

Trasllat de presos polítics. — Es diu que al castell de Montjuïc s'està habilitant un pavelló perquè puguin ésser traslladats a la dita fortalesa l'ex-president del Parlament Català senyor Joan Casanoves, l'ex-alcalde de Barcelona senyor Pi i Sunyer, alguns diputats i els ex-regidors que es troben recluïts a bord de l'«Uruguay».

L'auditor refusa un ostel de pomes. — Ahir a la tarda es presentà al despatx de l'auditor un enviat dels ex-regidors de l'Ajuntament de Cornellà del Llobregat, per a lliurar-li un ostel com a obsequi per haver-li acordat la llibertat provisional. L'auditor donà compte del fet als periodistes i els advertí que no acceptava l'autoritat militar cap obsequi per modest que sigui.

La caixa de pomes ha estat enviada a la Casa de Caritat per als asilats.

Trasllat de presos polítics. — Es diu que al castell de Montjuïc s'està habilitant un pavelló perquè puguin ésser traslladats a la dita fortalesa l'ex-president del Parlament Català senyor Joan Casanoves, l'ex-alcalde de Barcelona senyor Pi i Sunyer, alguns diputats i els ex-regidors que es troben recluïts a bord de l'«Uruguay».

L'auditor refusa un ostel de pomes. — Ahir a la tarda es presentà al despatx de l'auditor un enviat dels ex-regidors de l'Ajuntament de Cornellà del Llobregat, per a lliurar-li un ostel com a obsequi per haver-li acordat la llibertat provisional. L'auditor donà compte del fet als periodistes i els advertí que no acceptava l'autoritat militar cap obsequi per modest que sigui.

La caixa de pomes ha estat enviada a la Casa de Caritat per als asilats.

Trasllat de presos polítics. — Es diu que al castell de Montjuïc s'està habilitant un pavelló perquè puguin ésser traslladats a la dita fortalesa l'ex-president del Parlament Català senyor Joan Casanoves, l'ex-alcalde de Barcelona senyor Pi i Sunyer, alguns diputats i els ex-regidors que es troben recluïts a bord de l'«Uruguay».

L'auditor refusa un ostel de pomes. — Ahir a la tarda es presentà al despatx de l'auditor un enviat dels ex-regidors de l'Ajuntament de Cornellà del Llobregat, per a lliurar-li un ostel com a obsequi per haver-li acordat la llibertat provisional. L'auditor donà compte del fet als periodistes i els advertí que no acceptava l'autoritat militar cap obsequi per modest que sigui.

La caixa de pomes ha estat enviada a la Casa de Caritat per als asilats.

Trasllat de presos polítics. — Es diu que al castell de Montjuïc s'està habilitant un pavelló perquè puguin ésser traslladats a la dita fortalesa l'ex-president del Parlament Català senyor Joan Casanoves, l'ex-alcalde de Barcelona senyor Pi i Sunyer, alguns diputats i els ex-regidors que es troben recluïts a bord de l'«Uruguay».

L'auditor refusa un ostel de pomes. — Ahir a la tarda es presentà al despatx de l'auditor un enviat dels ex-regidors de l'Ajuntament de Cornellà del Llobregat, per a lliurar-li un ostel com a obsequi per haver-li acordat la llibertat provisional. L'auditor donà compte del fet als periodistes i els advertí que no acceptava l'autoritat militar cap obsequi per modest que sigui.

La caixa de pomes ha estat enviada a la Casa de Caritat per als asilats.

Trasllat de presos polítics. — Es diu que al castell de Montjuïc s'està habilitant un pavelló perquè puguin ésser traslladats a la dita fortalesa l'ex-president del Parlament Català senyor Joan Casanoves, l'ex-alcalde de Barcelona senyor Pi i Sunyer, alguns diputats i els ex-regidors que es troben recluïts a bord de l'«Uruguay».

L'auditor refusa un ostel de pomes. — Ahir a la tarda es presentà al despatx de l'auditor un enviat dels ex-regidors de l'Ajuntament de Cornellà del Llobregat, per a lliurar-li un ostel com a obsequi per haver-li acordat la llibertat provisional. L'auditor donà compte del fet als periodistes i els advertí que no acceptava l'autoritat militar cap obsequi per modest que sigui.

La caixa de pomes ha estat enviada a la Casa de Caritat per als asilats.

Trasllat de presos polítics. — Es diu que al castell de Montjuïc s'està habilitant un pavelló perquè puguin ésser traslladats a la dita fortalesa l'ex-president del Parlament Català senyor Joan Casanoves, l'ex-alcalde de Barcelona senyor Pi i Sunyer, alguns diputats i els ex-regidors que es troben recluïts a bord de l'«Uruguay».

L'auditor refusa un ostel de pomes. — Ahir a la tarda es presentà al despatx de l'auditor un enviat dels ex-regidors de l'Ajuntament de Cornellà del Llobregat, per a lliurar-li un ostel com a obsequi per haver-li acordat la llibertat provisional. L'auditor donà compte del fet als periodistes i els advertí que no acceptava l'autoritat militar cap obsequi per modest que sigui.

La caixa de pomes ha estat enviada a la Casa de Caritat per als asilats.

mitaven contra Ramon Riba Boter i Felip Codina.

Viatge suspès. — El jutge militar senyor Martínez Pedraza havia de marxar ahir a Figueras i va suspendre el viatge. Passà el dia actuant en el sumari de pluri que instrueix arran dels fets ocorreguts a Badalona. Marxarà avui a aquella població.

Causas arxivades. — Per l'auditor d'aquesta divisió s'han arxivat les causes següents: 114, 330, 577, 612, 781, 813, 905 i 1.018 de l'any passat.

Inhibició. — L'auditor ha ordenat que s'inhibeixi la jurisdicció militar a favor de l'ordinària en la causa seguda contra Climent Oliver, per desobediència.

Vint-i-cinc alliberaments. — Ahir foren alliberats 25 delinqüents dels que estaven inculcats per la jurisdicció de guerra.

Tots ells, abans d'ésser alliberats, passaren per la Prefectura a deixar els seus domicilis.

Trasllat de presos polítics. — Es diu que al castell de Montjuïc s'està habilitant un pavelló perquè puguin ésser traslladats a la dita fortalesa l'ex-president del Parlament Català senyor Joan Casanoves, l'ex-alcalde de Barcelona senyor Pi i Sunyer, alguns diputats i els ex-regidors que es troben recluïts a bord de l'«Uruguay».

L'auditor refusa un ostel de pomes. — Ahir a la tarda es presentà al despatx de l'auditor un enviat dels ex-regidors de l'Ajuntament de Cornellà del Llobregat, per a lliurar-li un ostel com a obsequi per haver-li acordat la llibertat provisional. L'auditor donà compte del fet als periodistes i els advertí que no acceptava l'autoritat militar cap obsequi per modest que sigui.

La caixa de pomes ha estat enviada a la Casa de Caritat per als asilats.

Trasllat de presos polítics. — Es diu que al castell de Montjuïc s'està habilitant un pavelló perquè puguin ésser traslladats a la dita fortalesa l'ex-president del Parlament Català senyor Joan Casanoves, l'ex-alcalde de Barcelona senyor Pi i Sunyer, alguns diputats i els ex-regidors que es troben recluïts a bord de l'«Uruguay».

L'auditor refusa un ostel de pomes. — Ahir a la tarda es presentà al despatx de l'auditor un enviat dels ex-regidors de l'Ajuntament de Cornellà del Llobregat, per a lliurar-li un ostel com a obsequi per haver-li acordat la llibertat provisional. L'auditor donà compte del fet als periodistes i els advertí que no acceptava l'autoritat militar cap obsequi per modest que sigui.

La caixa de pomes ha estat enviada a la Casa de Caritat per als asilats.

Trasllat de presos polítics. — Es diu que al castell de Montjuïc s'està habilitant un pavelló perquè puguin ésser traslladats a la dita fortalesa l'ex-president del Parlament Català senyor Joan Casanoves, l'ex-alcalde de Barcelona senyor Pi i Sunyer, alguns diputats i els ex-regidors que es troben recluïts a bord de l'«Uruguay».

L'auditor refusa un ostel de pomes. — Ahir a la tarda es presentà al despatx de l'auditor un enviat dels ex-regidors de l'Ajuntament de Cornellà del Llobregat, per a lliurar-li un ostel com a obsequi per haver-li acordat la llibertat provisional. L'auditor donà compte del fet als periodistes i els advertí que no acceptava l'autoritat militar cap obsequi per modest que sigui.

La caixa de pomes ha estat enviada a la Casa de Caritat per als asilats.

Trasllat de presos polítics. — Es diu que al castell de Montjuïc s'està habilitant un pavelló perquè puguin ésser traslladats a la dita fortalesa l'ex-president del Parlament Català senyor Joan Casanoves, l'ex-alcalde de Barcelona senyor Pi i Sunyer, alguns diputats i els ex-regidors que es troben recluïts a bord de l'«Uruguay».

L'auditor refusa un ostel de pomes. — Ahir a la tarda es presentà al despatx de l'auditor un enviat dels ex-regidors de l'Ajuntament de Cornellà del Llobregat, per a lliurar-li un ostel com a obsequi per haver-li acordat la llibertat provisional. L'auditor donà compte del fet als periodistes i els advertí que no acceptava l'autoritat militar cap obsequi per modest que sigui.

La caixa de pomes ha estat enviada a la Casa de Caritat per als asilats.

Trasllat de presos polítics. — Es diu que al castell de Montjuïc s'està habilitant un pavelló perquè puguin ésser traslladats a la dita fortalesa l'ex-president del Parlament Català senyor Joan Casanoves, l'ex-alcalde de Barcelona senyor Pi i Sunyer, alguns diputats i els ex-regidors que es troben recluïts a bord de l'«Uruguay».

L'auditor refusa un ostel de pomes. — Ahir a la tarda es presentà al despatx de l'auditor un enviat dels ex-regidors de l'Ajuntament de Cornellà del Llobregat, per a lliurar-li un ostel com a obsequi per haver-li acordat la llibertat provisional. L'auditor donà compte del fet als periodistes i els advertí que no acceptava l'autoritat militar cap obsequi per modest que sigui.

La caixa de pomes ha estat enviada a la Casa de Caritat per als asilats.

Trasllat de presos polítics. — Es diu que al castell de Montjuïc s'està habilitant un pavelló perquè puguin ésser traslladats a la dita fortalesa l'ex-president del Parlament Català senyor Joan Casanoves, l'ex-alcalde de Barcelona senyor Pi i Sunyer, alguns diputats i els ex-regidors que es troben recluïts a bord de l'«Uruguay».

L'auditor refusa un ostel de pomes. — Ahir a la tarda es presentà al despatx de l'auditor un enviat dels ex-regidors de l'Ajuntament de Cornellà del Llobregat, per a lliurar-li un ostel com a obsequi per haver-li acordat la llibertat provisional. L'auditor donà compte del fet als periodistes i els advertí que no acceptava l'autoritat militar cap obsequi per modest que sigui.

La caixa de pomes ha estat enviada a la Casa de Caritat per als asilats.

Trasllat de presos polítics. — Es diu que al castell de Montjuïc s'està habilitant un pavelló perquè puguin ésser traslladats a la dita fortalesa l'ex-president del Parlament Català senyor Joan Casanoves, l'ex-alcalde de Barcelona senyor Pi i Sunyer, alguns diputats i els ex-regidors que es troben recluïts a bord de l'«Uruguay».

L'auditor refusa un ostel de pomes. — Ahir a la tarda es presentà al despatx de l'auditor un enviat dels ex-regidors de l'Ajuntament de Cornellà del Llobregat, per a lliurar-li un ostel com a obsequi per haver-li acordat la llibertat provisional. L'auditor donà compte del fet als periodistes i els advertí que no acceptava l'autoritat militar cap obsequi per modest que sigui.

La caixa de pomes ha estat enviada a la Casa de Caritat per als asilats.

Trasllat de presos polítics. — Es diu que al castell de Montjuïc s'està habilitant un pavelló perquè puguin ésser traslladats a la dita fortalesa l'ex-president del Parlament Català senyor Joan Casanoves, l'ex-alcalde de Barcelona senyor Pi i Sunyer, alguns diputats i els ex-regidors que es troben recluïts a bord de l'«Uruguay».

L'auditor refusa un ostel de pomes. — Ahir a la tarda es presentà al despatx de l'auditor un enviat dels ex-regidors de l'Ajuntament de Cornellà del Llobregat, per a lliurar-li un ostel com a obsequi per haver-li acordat la llibertat provisional. L'auditor donà compte del fet als periodistes i els advertí que no acceptava l'autoritat militar cap obsequi per modest que sigui.

La caixa de pomes ha estat enviada a la Casa de Caritat per als asilats.

Trasllat de presos polítics. — Es diu que al castell de Montjuïc s'està habilitant un pavelló perquè puguin ésser traslladats a la dita fortalesa l'ex-president del Parlament Català senyor Joan Casanoves, l'ex-alcalde de Barcelona senyor Pi i Sunyer, alguns diputats i els ex-regidors que es troben recluïts a bord de l'«Uruguay».

L'auditor refusa un ostel de pomes. — Ahir a la tarda es presentà al despatx de l'auditor un enviat dels ex-regidors de l'Ajuntament de Cornellà del Llobregat, per a lliurar-li un ostel com a obsequi per haver-li acordat la llibertat provisional. L'auditor donà compte del fet als periodistes i els advertí que no acceptava l'autoritat militar cap obsequi per modest que sigui.

va de robatori contra Rosari Gual i Alfred Almansa, respectivament.

Secció Tercera. — Dos orals per robatori i temptativa de furt, contra Joan Dolcet i Manuel Vela. Divorci: Marius Corbera contra Joan Ibáñez.

Secció Quarta. — Un oral per estafa contra Josep Sala.

Causas arxivades. — Per l'auditor d'aquesta divisió s'han arxivat les causes següents: 114, 330, 577, 612, 781, 813, 905 i 1.018 de l'any passat.

Inhibició. — L'auditor ha ordenat que s'inhibeixi la jurisdicció militar a favor de l'ordinària en la causa seguda contra Climent Oliver, per desobediència.

Vint-i-cinc alliberaments. — Ahir foren alliberats 25 delinqüents dels que estaven inculcats per la jurisdicció de guerra.

Tots ells, abans d'ésser alliberats, passaren per la Prefectura a deixar els seus domicilis.

Trasllat de presos polítics. — Es diu que al castell de Montjuïc s'està habilitant un pavelló perquè puguin ésser traslladats a la dita fortalesa l'ex-president del Parlament Català senyor Joan Casanoves, l'ex-alcalde de Barcelona senyor Pi i Sunyer, alguns diputats i els ex-regidors que es troben recluïts a bord de l'«Uruguay».

L'auditor refusa un ostel de pomes. — Ahir a la tarda es presentà al despatx de l'auditor un enviat dels ex-regidors de l'Ajuntament de Cornellà del Llobregat, per a lliurar-li un ostel com a obsequi per haver-li acordat la llibertat provisional. L'auditor donà compte del fet als periodistes i els advertí que no acceptava l

El senyor Portella Valladares a la Universitat

Fou rebut cordialment per tot el personal de la casa

El senyor Portella Valladares, efectuant ahir la seva visita oficial a la Universitat, estava acompanyat per a les dotze del matí i des d'aquesta hora es congregaren al despatx del Rector aquest, els degans de les Facultats Universitàries, el rector honorari doctor Díaz i gran nombre de professors i catedràtics.

Les classes a la Universitat quedaren suspeses a dos quarts de dotze. Al carrer, davant de la porta de la Universitat i al vestibul hi havia molts estudiants.

A l'escala d'honor hi havia, vestits de gran gala, formats en rengles, els síndics de la Universitat.

El senyor Portella no hi anà fins a un quart de dues.

Baixà de l'automòbil oficial al peu de l'escala d'honor, on fou rebut pel rector, doctor Mur, el rector honorari, doctor Eusebi Díaz; degà accidental de Ciències, doctor Pardiño; degà accidental de Lletres, doctor Banqueri; degà de Farmàcia, doctor Palomares; degà de Medicina, doctor Salvat Navarro; degà de Dret, doctor Boix Rospall; secretari general de la Universitat, doctor Soria Escudero, i tots els catedràtics i professors allí congregats.

Acompanyaven el senyor Portella Valladares el seu secretari, senyor Martí de Bessis i el cap de Cerimonial de la Generalitat, senyor Rubió.

Després de les salutacions de rubrica, el senyor Portella, el qual tenia a la dreta el rector, doctor Mur, i a la seva esquerra el rector honorari, doctor Díaz, pujà per l'escala d'honor, seguit dels degans i Claustre universitari, i entrà al saló de retrats, on el rector el salutà agraint-li la visita. Aleshores creia poder assegurar que era rebut a la casa amb molt de gust, perquè en ella es custòdia i es venera aquell arxiu de la cortesia que Cervantes trobà a Barcelona.

Digué que la Universitat era la casa de la cultura sota els diferents aspectes que pot atribuir-se a aquesta paraula. De la cultura mundial, perquè tots els alumnes, després d'haver-se format en aquesta escola, acudeixen a les Universitats estrangeres per a portar-nos aquí els progressos científics dels pobles pròxims i perquè els noms dels nostres més prestantos mestres han traspassat les fronteres de la cultura catalana, per mitjà dels que professen aquí saben que el frondós arbre de la ciència no pot desenvolupar-se si no estan les seves arrels per les entranyes de la terra, en la institució que el contra ha estat fundada.

Digué que s'hi practicava aquella doctrina que ell havia exposat en prendre possessió del càrrec. Aquest síl·labari — afegí — que és la cadira del rector de la Universitat de Cervera, signada, traslladada a la Universitat de Barcelona, que han de desaparèixer aquells odors i rancúnies que podrien fer un dia incompatibles el compliment de la missió civilizadora de l'Estat espanyol amb el respecte a l'espiritualitat que significa la institució amb la presidència de la qual hauré estat honorat pel Govern espanyol.

El senyor Portella li contestà surant les seves paraules i l'acolliment que li havien fet tots. Afegí que l'homenatge de consciència del seu deure i de la seva missió marxà cap endavant. Afegí que havia vingut a Catalunya a complir un deure, a realitzar una obra, a mantenir tot el que Catalunya té de legítim.

Res més interessant per a mi — afegí — que la cultura: a la vostra obra, doncs, hauré de col·laborar amb tot el meu esforç. Sóc un amant i un ennoblit de la cultura, i he de procurar amb el màxim esforç aconseguir el major desenvolupament i tota la grandesa d'aquesta Universitat i de la cultura de Catalunya.

Feren aplaudits.

Tot seguit es donà l'acte per tancat. El senyor Portella Valladares emeté les mans amb les autoritats acadèmiques i el claustre de professors, els quals l'acompanyaren fins al peu de l'escala d'honor. El senyor Portella Valladares sortí de la Universitat a la una i vint-i-cinc minuts.

Consell de Guerra contra un vigilant del carrer Nou de la Rambla

El tribunal el va absoldre

Ahir al matí, se celebrà el local de dependències militars el Consell de guerra contra Domènec Miró i Solada, el qual estava acusat d'haver anat en automòbil pel carrer Nou de la Rambla, d'on és vigilant i d'haver-li proclamat la República catalana.

Les proves resultaren tan favorables al processat que el fiscal va retirar l'acusació que sostenia contra ell i el Tribunal el va absoldre.

El dia d'ahir a la Generalitat

El sumari del "Butlletí" ja torna a ésser redactat en català

A la cúpula de la Generalitat encara onaja la bandera del Terç Estranger

Ahir, al migdia, a la Generalitat, el senyor Portella no va rebre els periodistes. A la secretaria de la Presidència va comunicar-se als informadors que el Governador general havia anat a visitar la Universitat i l'Audiència.

L'absència del senyor Portella contraia alguns periodistes: sembla que, entre els reporters hi havia qui tenia la intenció de sol·licitar el senyor Portella per algunes resolucions seves i per formular-li determinades peticions.

El motiu de la felicitació, els companys van trobar-lo en el sumari del "Butlletí Oficial de la Generalitat". En efecte: ahir l'extracte dels decrets i ordres de Presidència apareixien ja redactats en català, cosa que no fou possible durant l'ègida del coronel Jiménez.

En canvi els periodistes volien denunciar al senyor Portella que la bandera del Terç estranger, que encara onaja al paral·lelisme de la cúpula de la Generalitat, sigui treta com més aviat millor. També havia de demanar-se-li que els Mossos d'Esquadra que resten sota la Generalitat deixin de fer-ho amb la baleneta calada, car no hi ha cap raó que ho justifiqui.

La retirada d'una cosa i altra, es deia, produirà excel·lent impressió, i serà un bon punt de partida per a començar a desmembrar tot el que s'ha actuat durant l'ègida del coronel a la Generalitat.

Els periodistes també volien parlar amb el senyor Portella de la forma com s'exerceix la censura. Els diaris d'ahir, amb motiu de la presa de possessió del senyor Pich, apareixien plagats de blancs, i no sembla defensable que la censura s'hagi d'exercir a benefici de l'alcalde de Barcelona.

Una nota de l'Empreses de "L'Opinió"

No ha acordat suspendre definitivament la publicació del diari

Havent estat dit des d'algun periòdic que l'Empreses del diari "L'Opinió" havia acordat suspendre definitivament la seva publicació, la dita Empresa té interès a fer constar que la no publicació de "L'Opinió" no és voluntària sinó que obeeix a l'ordre de suspensió del ministre de la Guerra, la qual li fou comunicada per mitjà del general Batet el dia 10 d'octubre darrer; suspensió que encara no ha estat retirada i que impedeix, per tant, la seva reaparició.

També ens comunica l'esmentada Empresa que les Oficines de "L'Opinió" han estat traslladades a la Via Laietana, núm. 19, segon.

El senyor Portella electuà ahir la visita protocolària a l'Audiència

Amb aquest motiu es becanviaren discursos cordials entre ell, el president del Tribunal de Cassació, senyor Govern, i el fiscal d'aquest tribunal senyor González Prieto

Ahir al matí, el governador general de Catalunya senyor Portella Valladares, efectuant la visita protocolària a l'Audiència.

Hi arribà acompanyat del seu secretari i particular, senyor Martí de Bessis, i del major domo de la Generalitat senyor Rubió.

A l'escala principal l'esperaven els ushers, abillats de gran gala, i els secretaris dels jutjats. El secretari de l'Audiència, baixà a saludar-lo en nom del president al replà. L'acompanyaren els relators. Tots ells procedits del porter major.

El senyor Portella Valladares pujà per l'escala d'honor. Fou saludat, al Saló dels Passos Perduts, pel president de l'Audiència, pels magistrats i els fiscals del Tribunal de Cassació.

El senyor Portella passà a la Sala Segona de la secció criminal, on va prendre seient a la Presidència. A la seva dreta es col·locà el president del Tribunal de Cassació senyor Govern. A la seva esquerra el fiscal de l'Estat al dit Tribunal, senyor González Prieto. Els voltaven tots els altres magistrats i membres del Tribunal de Cassació.

El senyor Govern va pronunciar un discurs, en català, en el qual va posar de relleu les paraules pronunciat pel senyor Portella en el moment de prendre possessió del seu càrrec de governador general de Catalunya, a propòsit de la cooficialitat de l'idioma català i el castellà.

Digué que pronunciava el seu discurs en català perquè li resultava més fàcil i també perquè, en fer-ho així, podia expressar millor els seus sentiments.

Asegurà que el Tribunal de Cassació estava compost per homes els quals estaven a la política de la justícia i que únicament amb miras a la justícia establien els seus fal·lis. Acabà saludant el nou governador general en nom de tot el Tribunal.

El fiscal senyor González Prieto pronuncià breus paraules per a adherir-se a la salutació del president en nom del ministeri públic que ell representava a l'esmentat Tribunal.

Per fi s'alçà a parlar el senyor Portella, el qual va pronunciar un discurs breu. Va dir que havia llegit en un llibre anglès que la revolució d'Anglaterra s'havia efectuat per tal de cercar dotze jurats que administrassin justícia. Aleshores aquest fet havia costat la corona a un rei. Espero — afegí — que vosaltres sereu aquests dotze jurats. Acabà oferint-se en tot i per tot, i en tot allò que estigués a l'abast de la seva mà fer, en bé de la justícia.

Acabat l'acte, el senyor Portella passà a la Presidència de l'Audiència, al despatx de la qual li foren presents tots els magistrats, els jutges i el personal restant de la casa.

El senyor Portella els adreçà unes paraules de salutació i d'ofertament, per tal que administrin justícia amb independència.

El senyor Portella s'acomiadà de tots i va marxar en el cotxe oficial. L'acompanyà fins al peu de la porta principal tot el personal del Palau de Justícia.

Totes les notes pregades han d'ésser tramessas en català i abans de les nou del vespre, a la Redacció: Corts Catalanes, 589, 1.^a Les d'esports, a Barbarà, 11

El consell de guerra contra l'alcalde de Lleida

(De la 1.^a pàgina)

Hi figura en primer lloc, la declaració del senyor Vives, el qual manifestà que és cert que proclamà l'"Estat Català" dins de la República Federal espanyola; però no la declaració consta que el va fer-ho, fou en virtut de les ordres donades pel senyor Companys per mitjà de la ràdio.

Segueixen després les declaracions dels regidors de Lleida. Després amplia la seva declaració l'alcalde senyor Vives i diu que després de la proclamació de l'"Estat Català", feta pel senyor Companys, va estar a la Comissaria de la Generalitat de Lleida, on el senyor Martí Cabot li va ordenar que fes la mateixa declaració. Aleshores que per això, el qual ell va fer-ho va ésser més que ratificar el que ja havia fet el president de la Generalitat.

Segueix dient que no s'assabentà de la declaració de l'Estat de guerra. Que abans de l'esmentada proclamació va saber per alguns regidors que uns individus armats estaven practicant escorcolls per la ciutat, per la qual cosa cridà el senyor Martí Cabot, i després d'una estona de discussió amb aquest, aconseguí que es desfogessin ordres perquè sortís la guàrdia civil, per tal de restablir l'ordre.

Declarà en el sumari el senyor Vives que anteriorment havia manifestat al senyor Cabot que de no restablir el principi d'autoritat, ho faria l'Ajuntament amb els mitjans amb què comptava.

Aleshores que tornà a l'Ajuntament a les set del matí, i en arribar-hi trobà la guàrdia civil al comandament d'un tinent, el qual li digué que quedava detingut, a la qual cosa contestà que era l'alcalde i anava a l'Ajuntament. Es posà a la disposició del tinent, i li donà paraula de cavaller que res no li esdevindria, i li va fer lliurament de l'edifici.

Segueix després les declaracions de regidors, les quals estan d'acord amb el que queda dit, manifestant tots que, no cal dir-ho, si el senyor Vives proclamà l'Estat Català fou per obediència a ordres superiors.

En una altra declaració continua dient el senyor Vives que la mateixa nit del dia 6 es presentà a l'Ajuntament el senyor Braquer, el qual, en nom del comissari d'Ordre Públic, li ordenà que li lliurés l'armament llarg que la guàrdia urbana posseïa; diu que al principi s'hi negà, però davant les ordres comminatòries procedents de les autoritats, no va tenir altre remei que lliurar-les.

Segueix dient que després d'això se n'anà a casa seva, no sense abans haver ordenat al cap de la guàrdia urbana que si es presentaven a l'Ajuntament forces de l'Estat o de l'exèrcit no els oposessin cap resistència.

El tinent de la guàrdia civil senyor Josep Alvarez ratificà el manifestat pel senyor Vives en la seva declaració, i diu que és cert que aquest no oferi cap resistència; diu que li facilità el compliment de la seva missió, que no era altra que la d'apoderar-se de l'Ajuntament.

En el mateix sentit favorable al processat declara el tinent d'intinerària senyor López Fontanals.

Figuren també en l'apuntament diversos certificats de diverses entitats, entre elles la Cambra de Comerç de Lleida, el Banc Vitalici, etc., les quals abonen la conducta intachable del processat, i una d'elles certifica que en 1930 el senyor Vives fou designat pel Govern Berenguer diputat provincial en representació de la Cambra de Comerç.

També figura en l'apuntament l'escrit de conclusions provisionals del fiscal, en el qual aquest, estimant l'existència d'un delict de rebel·lió militar, sol·licita la pena de reclusió temporal i pagament de responsabilitats civils.

En l'escrit de conclusions provisionals del defensor, aquest nega els fets com a constitutius de delict, i sol·licita la lliure absolució.

Acabada la lectura de l'apuntament,

el president pregunta a l'acusat si té algun per manifestar. Davant la seva negativa, el coronel Moracho, vocal del Consell, li pregunta:

—S'havien pres les disposicions oportunes per tal d'evitar que les 27 armes llargues poguessin ésser còpiades pels revoltosos?

—Sí, senyor. Les teníem guardades en un armari.

—Què fou que us ordenà proclamar l'Estat Català? El Comissari de la Generalitat o bé el Comissari d'Ordre públic?

—Tots dos.

La defensa interroga:

—Quan vau entrar a l'Ajuntament hi havia gent de fora de la casa?

—No hi havia ningú.

—Res més.

A continuació comença l'INTERROGATORI DELS TESTIMONIS de la defensa.

El primer a declarar és el senyor Josep Matias i Solano, regidor de l'Ajuntament de Lleida. El defensor l'interroga:

—És cert que el matí del dia 6 d'octubre vau veure al pont elements sospitosos armats?

—Sí, senyor.

—És cert que això ho comunicàreu a l'alcalde?

—Sí, senyor.

El president:

—Expliqueu com va anar això.

El testimoni relata succeïssimment com fou començat el senyor Vives el que havia vist, i com aquest primer per telèfon i després enviant-li dos regidors, el començà perquè acabés aquell estat de coses. Diu que el requeriment tingué efecte, i que al cap de dues hores la guàrdia civil esbandí els cridaires.

Seguidament comparegué a declarar Juli Barber i Castells, regidor també.

La defensa l'interroga:

—És cert que el regidor senyor Matias anà a protestar davant l'alcalde del que havia vist al pont?

—Sí, senyor.

—És cert que l'alcalde trucà per telèfon al Comissari d'Ordre públic queixant-se'n?

—Sí, senyor.

—I que més tard hi envià dos regidors?

—Exacte.

Per la seva banda el coronel Moracho interroga:

—A la plaça davant l'Ajuntament hi havia tumulte?

—No, senyor. Hi havia gent, però en actitud pacífica.

—Així l'alcalde va proclamar l'Estat Català per pròpia iniciativa?

—No, senyor. Va fer-ho sense convocar l'Ajuntament, però per ordres superiors.

El fiscal li demana:

—La gent que hi havia a la plaça portava armes?

—No, senyor.

Acte continuu és cridat a declarar el senyor Ramon Cervera, regidor també. El defensor pregunta:

—Què va dir l'alcalde al comissari d'Ordre públic respecte a les coaccions que li havien estat denunciades?

—Que si ell no tenia cura de l'ordre públic ho faria l'Ajuntament pel seu compte.

—Què proclamà primerament l'Estat Català a Lleida?

—Molt abans que l'Ajuntament, el comissari d'Ordre públic havia hissat a la seva residència la bandera amb l'estel solitari.

—Quan van començar els trets?

—No van començar fins al cap de dues hores d'haver el senyor Vives lliurat l'Ajuntament al tinent de la guàrdia civil que l'acompanyava.

Seguidament és cridat a declarar Josep Giralt i Ferrer, inspector de la Guàrdia urbana.

—Estàveu de servei el dia 6 d'octubre? — li pregunta el senyor General.

—Sí, senyor.

—Recordau si el secretari de la Comissaria, senyor Braquer, us requeri,

per tal que lliurés les 27 armes llargues de què disposava l'Ajuntament?

—Sí, senyor.

—Recordau si l'alcalde va oposar resistència?

—Sí, senyor. Però el senyor Braquer manifestà que tenia ordre de requisar el comissari d'Ordre Públic.

—Bé que l'alcalde va veure l'ordre que respectés les forces de l'Estat i de la guàrdia civil?

—Sí, senyor. Abans d'anar-se'n.

—És cert que en l'escorcoll efectuat per la guàrdia civil no va trobar-s'hi res a l'Ajuntament?

—Sí, senyor.

—És cert que l'alcalde requeri i fou auxiliat per la guàrdia civil?

—Sí, senyor.

—Res més.

A continuació comença l'ACUSACIÓ

A continuació el fiscal senyor Querol llegeix el seu escrit d'acusació. Diu que l'obediència i subordinació lligada per la defensa no pot ésser tinguda en compte, car el Govern de la Generalitat, en declarar-se en rebel·lió contra el Govern constituït, es convertia en l'acte.

Diu que, amb tot, el senyor Vives proclamà l'Estat Català a Lleida, i auxilià els revoltosos fent-los les armes. És per això que el considera comprès en l'article 240 del Codi de Justícia Militar, i demana per a ell la pena de dotze anys i un dia de reclusió temporal, i vint mil pessetes en concepte de dany.

LA DEFENSA

Acte seguit el senyor General i Ayxell pronuncia el discurs de defensa.

Comença dient que si el seu patrocini fou militar, començaria relatant els seus fets d'armes. Però com que és una persona civil, no té més remei que referir-se a les seves virtuts cíviques. Per això esmenta les certificacions lliurades per la Cambra de Comerç, el Banc Vitalici, l'Escola de Treball de Lleida, de la qual fou animador, etcètera.

Segueix dient que la proclamació de l'Estat Català no pot considerar-se com auxili a la rebel·lió, car fou feta en virtut d'ordres, l'legal, si es vol, però procedent d'autoritat legítima, car la llei marcial no va proclamarse a Lleida fins a les set del matí del dia següent.

Diu que si va manar lliurar les armes, fou en virtut d'aquesta obediència. Per tot això estableix les següents conclusions:

a) Que, amb anterioritat, l'Estat Català ja havia estat proclamat pel senyor Martí Cabot.

b) Que les armes li foren requirides en virtut de manament superior.

c) Que lliurà l'Ajuntament sense violència.

d) Que els primers trets sortiren quan ja feia dues hores que el senyor Vives era a l'Ajuntament, després d'haver-se retirat, i on continuà per manament de l'autoritat militar.

e) Que exerceix les funcions pròpies de l'Ajuntament fins que fou detingut.

f) Que l'Estat de guerra, a Lleida, fou declarat a les set del matí del dia 7 d'octubre.

Per tot això la defensa acaba manifestant que procedeix absoldre l'acusat, en tot cas, considerant-lo executor material del fet, que desistí voluntàriament de la rebel·lió abans de proclamar-se la llei marcial, se'l condemni a sis mesos i un dia d'arrest.

—Teniu alguna cosa per allegar? — pregunta la Presidència a l'acusat.

—No, senyor.

—L'acte ha acabat — diu el general Pozas.

Seguidament es desallotja la sala, i el Consell es reuneix a deliberar. La impressió del públic que assistí a la vista fou que la prova havia estat molt favorable a l'acusat.

Segons les nostres notícies, la sentència, que serà ferma quan l'aproví l'Audiència, condemna l'alcalde senyor Vives a sis mesos i un dia d'arrest i a deu mil pessetes d'indemnització en concepte de responsabilitat civil.

Llegiu LA PUBLICITAT

Carnet de política

Quatre la seva visita oficial d'ahir al Palau de Justícia el senyor Portella es trobà amb un lleuger conflicte de protocol que, sortament, fou solucionat sobre la marxa.

Es tractava de saber si el senyor Portella aniria primer a la Presidència de l'Audiència, o al Tribunal de Cassació. Sens dubte amb la intenció d'evitar dubtes al governador general, els zelosos magistrats de la casa havien preparat les corts de manera que, en primer lloc, el senyor Portella s'adreçés a l'Audiència.

El senyor Govern, President del Tribunal de Cassació, donà a entendre que preferia correspondre aquest honor al qual tenia la primícia Tribunal de Catalunya. Finalment, el President de l'Audiència també ho va entendre així, i la comitiva oficial restà a l'Audiència.

El senyor Portella visità primer al Tribunal de Cassació i escoltà amb molt d'interès el discurs, en català, que li adreçà el senyor Govern.

ELS FEDERALS DEL BLOC

El Bloc Federal d'Esquerra, en assemblea general celebrada diumenge, va constituir els diversos consells directius i nomenà el cap del partit. Fou elegit el senyor Joan B. Rodés.

A LA MEMORIA DEL XIX DE LES BARRAQUETES

La Penya de Veterans Republicans Federals i ex-Combatents del 74 celebrà el vint-i-unè diumenge dia 20 d'aquest mes, l'homenatge a la memòria dels heroics voluntaris que el mes de gener del 1874, combatent a les barres del XIX de les Barraquetes, succeïren als carrers de Sarrià defensant la legitimitat republicana. En atenció a les circumstàncies, la Comissió ha decidit organitzar l'acostumada manifestació cívica, i per aquest any es limitarà a oferir una corona de flors davant la tomba que al cementiri de Sarrià serveix les despulles d'aquells indomables lluitadors. Aquest acte tindrà lloc a les dotze, i, a l'efecte, la Comissió amb els adreçats que vulguin acompanyar-la, sortirà d'El Poble, Centre Republicà democràtic federal del carrer de la Diputació, 81, a les onze del matí del dia esmentat.

Al mateix local continua rebent-se les adhesions dels diversos sectors del republicanisme català.

L'homenatge a Apol·les Mestres

Avui, a les onze, se celebrarà a la Casa de l'Arxibis, Arxibis Històric de la ciutat, l'homenatge a Apol·les Mestres, organitzat per un grup d'estudiants universitaris.

L'acte consistirà amb lliurar a Apol·les Mestres un llibre editat pels organitzadors.

Pendrà part en la festa l'Orfeó Gracienc, el cor de nens del qual nantarà algunes cançons de l'homenatge. Han estat convidats a l'acte distingides personalitats.



A tots els mala'ts de I'ORINA

Demaneu gratis l'opuscle "Un remedi que cura", de Boston. Conté les característiques de l'orina, síntomes d'aquestes malalties i la manera d'aconseguir un guariment complet i definitiu amb l'ús de JUGO DE PLANTAS BOSTON

Les diverses malalties que deriven de les vies urinàries són molt freqüents, molt molestoses, de vegades de llarga durada i en la majoria dels casos persegüen l'individu durant tota la seva vida. fent necessari les intervencions quirúrgiques més d'una vegada. El JUGO DE PLANTAS BOSTON evita en la majoria d'elles arribar a aquest extrem.

En els Càlculs aguts i crònics a la vejigina, sòpols, mal de ped a l'orina terbolta; inflamacions agudes i cròniques, i estorçons de la uretra; hemorroides aguda o crònica; gòla militar; inflamació de la pròstata; re tenció de l'orina i necessitat freqüent anormal de d'orinar; dolors de ronyos i baix ventre, etc., els resultats són sorprendents i immediats.

Per de l'aga que amb un sol flaco ritm en una extraordinària manera que marqui la línia progressiva que ha de conduir-vos en poc temps al guariment complet. Demaneu l'opuscle als Laboratoris Dr. VILADOT (Boscó E), Consell de Gent, 303, Barcelona.

De venda a totes les bones farmàcies d'Espanya, i a Sarrià (Dispensari per a Espanya), Rambla de les Flors, 14; Central d'Espectacles, Pelayó, 24; Vil·la, Via Laietana, 80; Pelai Rubió, Plaça Mielha, 13. — A Madrid: Gayoso, Arenal, 2; Borrell, Puerta del Sol. — A València: Farmàcia Gamir; Farmàcia Rubió, Plaça Mercat; Gorbostegui, Plaça Mercat. — A Sarriana: Rived i Chulit, Drogueria. — A Bilbao: Barandiarán i C. Drogueria. — A Sevilla: Francisco Gil, Farmàcia del Globo. — A Melilla: Farmàcia Moderna.

Les Lletres i les Arts

Els pseudònims en el vuitè centes català

per J. M. Miquel i Verjés

Quan després dels primers intents — Cortada, Martí — el veritable patriarcat de la nostra literatura, Joaquim Rubió i Ors, escriu amb el pseudònim "Lo Gaiter del Llobregat" les seves primeres poesies catalanes, precursors d'un desenvolupament uberrim, encara la tongada dels pseudònims, els quals es generalitzaran tant que alguns autors únicament seran coneguts pel motiu i costarà força, més tard, d'identificar-los.

Quan l'escola castellana de Catalunya — emblava, amb el seu prestigi, esborrar d'una manera definitiva els primers intents de Rubió i Ors, quan la moda havia arribat al motiu i la noble ambició apareixia dominada per la rutina i per la força trágica d'una desnaturalització en extrem acusada, els valors mediocres, aquells "tamboriners" i "gaiters", oblidats ja, seguidors incondicionals del Mestre, sense ambició de glòria, aconseguien fer llegir una mica en català i desvetllar, més tard, noves ambicions.

Els valors mediocres, versàtils, simplement, que Montoliu ha anomenat pel triò que reteren a la llengua en aquell moment que us-la era quasi un després per a l'escriptor, tenen també un altre mèrit: el d'haver sabut, en llur major part, arrearar la trista influència del rector de Vallfoguera, animador, en el curs de més d'una centúria, de les engraderes i tristes manifestacions de literatura nacional. Aquests versàtils seguien el Mestre. Són "gaiters" i "tamboriners"; llur veritable nom no és mai en llurs obres catalanes. Una diferència, però, cal remarcar: si Rubió i Ors, amb una modestia exemplar, s'amagava per por de la decepció del públic, els seguidors més aviat silenciaven llur nom per vergonya. El poc ús de la llengua catalana els acovardia i, descomptant, no cal dir-ho, excepcions, temorencs d'un menyspreu, s'arrecaven darrera el pseudònim.

"Lo Tamboriner del Fluvià" (Pau Estorc), metge que fou d'Olot i de Matarró, és, potser, el qui acusa més en les seves poesies festives, la influència de Vicenç Garcia: no obstant, Estorc, en adonar-se de la preponderància que agafava la llengua catalana, escriu: *Elements de poètica catalana i diccionari de sa rima* (1852) i *Gramàtica de la llengua catalana* (1857). Les poesies, lèxics d'ambició, no s'aduen pas amb aquestes paraules que l'autor fa inserir, a manera d'annex, al "Diario de Barcelona", arran de la publicació d'*Elements de poètica catalana i diccionari de sa rima*: "Los poetas s'han fet cèl·lules escrivint en son idioma natiu, Cervantes, Milton, Fenelon, Tasso, Boileau, etc... Lo geni peculiar de cada llengua difícilment s'adquireix amb lo sol estudi; i per què un habitant de les riberes del Ter, Llobregat o Fluvià no ha de poder aspirar a la glòria amb son idioma?" La reminiscència de la poesia de Vicenç Garcia influi de molt jove a Estorc, i, ben segur, quan *Lo Gaiter del Llobregat* publica la seva primera poesia, Estorc ja ha escrit força "repics", nom que dona al conjunt dels seus versos festius. Heus ací una mostra d'aquesta poesia:

"Era amb tres dones casat
Un pello en Valladolid.
Quan el govern, advertit,
Mandà que per la ciutat
Fos sobre un burro assetat,
Acudia molta gent
Per a veure el delinqüent
Denunciant quin crim tenia.
I ell amb calma responia:
Frequentava un sagriment."

Aquestes poesies, pel seu to, s'adiuen a les escasses manifestacions de català escrit, abans de l'"Oda". Anys més tard, és més acurat i més ambiciós. L'any 1856 (22 de juny) lleigeix a l'Ateneu de Matarró una poesia on hi ha la influència de Rubió i Ors i una marcada ansia de millorament.

Molts dels versàtils d'aquell moment poden ésser representats per "Lo Tamboriner del Fluvià", amant de la llengua i descurat en usar-la. "Lo Fluvià" del Ter, amb els seus "reflets" de poesies jocosas, satíriques, serias, morals i sagrades, té les mateixes característiques.

Quan l'ús de la llengua es generalitza i agafa altres manifestacions, el pseudònim s'estén molt més i esdevé, en algun aspecte, un complement indispensable. Les primeres obres del nostre teatre són d'autors de pseudònim; els primers periòdics, almanacs i calendaris, amb llurs treballs diversos, són d'escriptors amb pseudònim i, en fulls solts i papers volanders el pseudònim està tan generalitzat que rarament en trobem un sense estar signat amb cognoms, per regla general, grotescos i mal sonants.

Els pseudònims s'estenen pels pobles i, arreu de Catalunya, senyoregen en quasi totes les publicacions de tota classe. Quan la sensibilitat nacional tot just apunta, i el xarisme perd terreny, el pseudònim grotesc s'estingeix de mica en mica. "Pitarra", en "Les joies de la Rosa", signa amb el seu veritable nom. Conard Rour, "Pau Bunyegues" en "Una noia com un sol", arreu també el pseudònim. Josep Maria Arnau, el qual donava el seu nom a les obres castellanes i l'amagava en les que escrivia en el nostre idioma, segueix també aquest camí. Manuel Lasarte, Vidal i Valenciano i d'altres, són també mostra d'aquesta escala graduada de superació de sensibilitat.

En caure un gran nombre de pseudònims grotescos, queda la vergonya d'escriure en català, i es mutua, aquest sentiment, per l'honor de contribuir, amb un nom i amb un esforç, al redreçament de la llengua, camí infalible de la reintegració nacional.

LLIGIU dimarts, en aquesta secció, l'article

"NOTES I SIMULACRES"

per J. V. Folx

"UN LLIBRE CADA DIA"

per Manuel Orells

Notes bibliogràfiques

Un llibre cada dia

"James Joyce and the making of Ulysses"

per FRANK BUDGEN

La casa Grayson and Grayson, de Londres, acaba de publicar l'obra de F. Budgen *James Joyce and the making of Ulysses*. Frank Budgen conegut a Zurich l'estiu de 1918. D'aquella època data el retrat que li feu i que il·lustra la portada del llibre. "Estic escrivint un llibre, li digué un dia Joyce, basat en els errabundeigs d'Ulisses. És a dir, l'*Odíssea* en serveix de base. Només que tot passa en l'època actual, i

totes les aventures del meu heroi passen en divuit hores". "En fa l'efecte que vos, Budgen, heu llegit molt. Heu trobat mai, però, un escriptor que presenti un caràcter complet, vist per tots costats?" I Budgen li cità una colla de personatges imaginària. D'entre els novel·listes suggerí, de primer, Balzac, després Flaubert. Cap no satisfia Joyce. Potser Dostoievski, Tolstoi? Tampoc; els seus tipus són excèntrics, meravellosos, però no complets. Shakespeare segurament. Però tampoc no és ben bé així. Hi ha tot l'aparell d'escenari que priva de poder fer veure éssers complets, vistos per totes bandes. Per fi, Endgen suggerí Goethe. "Què em dieu del Faust?" li preguntà. I com a tret de reserva: "i de Hamlet?" "Faust!" feu Joyce. "No obstant no és un home complet, sinó que ni és un home en absolut. És jove, és vell? On és casa seva, on la seva família? I no pot ésser complet perquè no està mai sol. Sempre té Mephistopheles enganxat al seu costat o als seus talons. Veiem, així, una bona part d'ell, però no tot".

"Així, diguem", feu Budgen, "que l'únic home complet de la literatura és el vostre Ulysses?" "Sí", respongué Joyce. "Faust, d'edat indeterminada, no és un home. Però heu esmentat Hamlet. Hamlet és un ésser humà, però només és un fill, Ulisses, per contra, és fill de Laertes, pare de Telémac, espòs de Penèlope, amant de Calipo, company d'armes de guerrers grecs al setge de Troia i rei d'Ítaca. Sofrí infinitat de proves, però, amb coratge i saviesa, se'n sortí. No oblidau que era un desertor que intentà fugir el servei militar simulant la folia. De segur que no hauria anat mai a Troia, de no ésser el sergent reclutador, massa llest per a ell, el qual, mentre llaurava, posà el jove Telémac enfront de l'arada. Però un cop a la guerra, era partidari del tot o res. Tant, que quan els altres volien abandonar el setge, ell insistia a voler restar fins que Troia caigués...".

"I què voleu significar, què enteneu per home complet?", insinuà Budgen. "Perquè, per exemple, un escultor modela la figura d'un home. Aquest home és complet, vist per tots costats; té les tres dimensions. Però així no vol dir pas que sia complet en el sentit de l'ideal. Tots els cossos humans són imperfectes, limitats en una o altra manera, els éssers humans igualment. Així el vostre Ulysses..." "Ho és de les dues maneres", respongué anant Joyce. "Jo el veig per tots costats, i, per consegüent, és complet en el sentit de la figura del vostre escriptor. Però és també un home complet — un home bo. De totes maneres, és així el que jo m'he proposat fer d'ell...".

Com es pot veure, el llibre de Budgen és preciós per a qualsevol que vulgui interessar-se pel laberint de l'obra de Joyce. Ha estat rebut amb un elogi unànime de la crítica anglesa i americana. Amb tot, pel que fa a les correspondències i homònies, Budgen es remet del tot a Stuart Gilbert. El fet que el llibre sigui anecdòtic no implica pas inferioritat respecte a obres com és ara *El primer quaranta anys de la vida de Joyce*, de Herbert S. Gorman.

Josep SOL

REVISTA DE REVISTES

ENTORN DE LA POESIA

Paul Valéry ha publicat a la "Nouvelle Revue Française" d'aquest mes un interessant article titulat "Questions de poésie", on planteja de la seva manera peculiar el fet poètic. El propòsit de tot aquest misteri i miracle basat la comunicació entre el poeta i el lector, i escriu:

"Alguna que no és cap cas de la literatura, en general, i de la poesia, en particular. És un afer privat com la bellesa: la impressió de reconèixer-la i de sentir-la en tal instant és un accident més o menys freqüent en una existència, com ho és el dolor o la voluptat; però més casual encara. No és mai segur que un cert objecte ens reduïa, ni que, havent-nos plagut (ho desplaça) alguna vegada, ens plagui (o desplaça) una altra vegada. Aquesta incertesa que desfa tots els càlculs i tots els comptes i que permet totes les combinacions de les obres amb els individus, tots els relliscs i totes les idolatries, fa que els destins dels escrits participin dels capricis, passions i variacions de qualsevol persona. Si algú assaborix veritablement tal poesia, és coneix perquè en parla com una afectació personal, si, amb tot, en parla. He conegut homes tan gelosos del que admiren i tant feliços que suportaven amb pena que d'altres en fossin enamorats, i a l'aduc que en tinguessin coneixença estimant llur amor malinès per la divisió. Preferien amagar llurs llibres preferits que propagar-los, i els tractaven (en detriment de la glòria general dels autors, i en avantatge de llur culte) com els privats marits d'Orient a llurs esposes, que volien de secret".

OPINIONS SOBRE PAPINI

Glauco Natoli, en un article a "L'Italia Letteraria", "Papini o l'arca del sacro", empeny una mica durament contra la producció actual del famós escriptor començant per ressaltar el buit produït entorn d'ell i el caràcter estrany i poc poètic dels seus darrers llibres. Acaba l'article amb aquestes curioses afirmacions:

"Que se preocupi Papini dels seus treballs personals i deixi per a nosaltres

les raons de l'art, que són sempre els mateixos, i aquelles de la crítica que són sempre els conceptes, també d'aquesta època, a despit de Papini, els venidors trobaran escriptors que podran considerar-se com a mestres, i hauran estat aquells que mai no es proposaven d'ésser mestres, mentre ell, Papini, exactament des del moment que ha decidit d'ésser mestre, ha deixat, per fi, d'ésser escriptor".

CAMINS PER A L'ARQUITECTURA

Marie Dormoy signa un article, "Architecture, Tradition et Evolution" a "Forcines", la revista de Waldemar George inclosa des de l'any passat en aquesta altra revista, "L'Amour de l'Art", que ha publicat en aquestes darreres pàgines una notabilíssima història de l'art contemporani, deguda a diverses signatures de crítica literària. Marie Dormoy planteja els problemes que es presenten a l'arquitecte, i diu les vens que el sol·licita. Parla d'una tradició estimulant que no cal deixar colgar entre confusions.

"Salvant alguns rars edificis, el segle d'or trencà amb la veritable tradició, separant-se deliberadament del que havien ensenyat les generacions precedents, tant per la paraula com per l'exemple. En el transcurs del segle darrer, sols foren tradicionals Labrousse, Hittorf, Balthard, Dutert, és a dir, aquells que, a la manera del segle precedent, utilitzaren els mitjans del seu temps d'una manera estrictament adaptada a les necessitats de l'època, aquells les concepcions dels quals testimonien l'ordre, la mesura, la conveniència, la lògica que reclama tota obra que aspira a ésser durable".

"La confusió que regna en el transcurs del segle d'or, regna encara, malauradament, avui. Mentre que els arquitectes oficials, per tal de restar fidels al que ells estimen com a tradició, copien i recopien sense treva les obres del passat — en aquests darrers anys han tingut el Circol militar ornat de cuirassats Lluís XIV, l'Institut d'Art i d'Arqueologia còpia d'un palau peruà — els arquitectes de tendències modernes, tot cobrint de sarcasmes aquells que copien Notre-Dame o els Triants, creuen innovar retornant a les finestres horitzontals — sin estres gòtiques —, fent pastitjos de fàbriques, pallebots, avions i autos".

L'ETERN CONFLICTE

Julien Benda planteja novament el conflicte entre les tendències intel·lectuals de la llibertat i de la submissió en un article a "Les Nouvelles Littéraires" titulat "Tractats i llibertat". Senyala del temps la fon d'aquesta paraula: "Aquesta voluntat, tan sovint formulada per l'escriptor contemporani, d'aferrar-se a la tradició dels seus pares, crea, crec jo, un dels grans astoraments de la història. En conjunt, fins als nostres dies, el principal moviment de l'home de lletres, sobretot a França, era de reivindicar la llibertat, l'exercici de la individualitat. Avui està com assedegat d'embridament. Els escriptors del segle XVIII deien: "Cal la religió per al poble". Els del nostre, més aviat diuen: "Cal la religió per a nosaltres".

EL CORREU D'AVUI

ELS LLIBRES I LLURS AUTORS

"L'Hostal de la Bola". La publicació setmanal de novel·les i novel·listes "Quadrans Literaris" ha tingut l'encert de recollir dins la seva col·lecció "L'Hostal de la Bola", de Miquel dels Sants Oliver. És el volum 40 de la col·lecció, i va precedit d'una nota biogràfica. L'illustra una portada de l'Apà i un retrat a la ploma de l'autor. Tot plegat per 75 cèntims.

"Esquil en català". Si una obra justifica l'estor, per a la incorporació del català a les llengües cultes aquesta és la versió que de les Tragedies, d'Esquil, ha fet Carlos Riba i que ha aparegut en tres volums, aviat introbables, de la col·lecció d'Escriptors Grecs de la fundació Bernat Metge. D'aquesta traducció LA PUBLICITAT en dona un curt fragment a la seva secció "Acaba de sortir...". Del mateix il·lustre escriptor català hi ha en preparació dins la mateixa col·lecció de clàssics el tom sisè de les *Vides paral·leles*, de Plutarc — indispensable a tota joventut —, i *Tragedies*, de Sòfocles.

Ultra aquests dos volums nous a cura de Carlos Riba, la F. B. M. té a punt de publicar: *Les mites antigues* (v. II), d'Aubus Gelli, trad. de Cebrià Montserrat i Marçal Olivari; *Història de Polibi* (v. II), a cura de P. Antoni Ramon i Amstot; *Sàtires*, de Juvenal, trad. de Joan Petit i Llorenç Ribet; *Himnes homèriques*, a cura de R. Guaytalla, Dr. Bosch i Gimpera i Anna M. de Saavedra.

"El Jardí de les Roses, de Sàadi, i Les noces del cel i de l'infern, de William Blake, sortiran en el fascicle vinent de "Quadrans Literaris" (núm. 41).

AGUSTÍ BÒ
MOBLES
d'Acer
per a
Oficines
CORTS CATALANS, 101
BARCELONA

Cursos i Conferències

INSTITUT DE FISIOLÒGIA

Demà, dimarts, dia 14 del mes que som, començarà a l'Institut de Fisiologia el curs encomanat al professor Eduard Cruz-Coke, titular de Bioquímica de la Universitat de Santiago de Xile. El curs versarà sobre "Equilibris químics fisiològics i patològics a la sang". Constarà de sis lliçons, que seran professades a dos quarts d'una dels dies 14 a 19, ambdós inclosos. El programa és el següent: primera lliçó, introducció a l'estudi dels equilibris químics en fisiologia normal i patològica; segona lliçó, els equilibris homogenis i heterogenis, els equilibris complexos i els fenòmens d'adaptació; tercera lliçó, els equilibris glòbulo-plasmàtics dels electrolits; quarta lliçó, les lleis de la sang, segons Henderson; cinquena lliçó, els equilibris glòbulo-plasmàtics de la glucosa i dels fosfats; sisena lliçó, ritmes i equilibris glòbulo-plasmàtics de les hormones i altres components hemàtics orgànics. L'autoritat del professor Cruz-Coke en la matèria objecte del curs és universalment reconeguda: tant al seu laboratori de la Universitat Nacional de Xile, com als laboratoris europeus en els quals ha treballat, ha contribuït a aclarir molts problemes dels tractats en el curs, i altres referents a hormones, a vitamines i altres punts obscurs de la bioquímica actual. L'exposició que farà de la interessant qüestió anunciada en les seves lliçons serà sens dubte molt profitosa als oients que hi concorrin, per ésser un tema que tant ha d'interessar els químics i fisiòlegs com els metges, per l'amplitud amb què el tractarà i pel seu abast.

SOCIETAT DE BIOLOGIA DE BARCELONA

Filla de l'Institut d'Estudis Catalans. Aquesta Societat celebrarà sessió científica ordinària demà, dimarts, dia 14 de gener, a les set de la vetlla, a la Sala de Ciències de l'Institut d'Estudis Catalans (Palau de la Generalitat, carrer del Bisbe). Doctors E. Cruz-Coke i R. Lombardi: "Investigacions sobre ritmes hepàtics". — Doctor F. Matte: "Potencial d'oxidació-reducció del líquid cefaloraquídi". — Doctors J. M. Bellido i J. Rabentós: "La funció del corpuscul carotídi". — Doctors J. Vidal i F. Duran: "Sobre el mecanisme de la immunitat local".

INSTITUT MEDICO-FARMACEUTIC

Aquesta corporació va celebrar la seva anunciada sessió científica, en la qual el doctor Antoni Caralp i Massó va desenvolupar el tema "L'estat actual de la terapèutica quirúrgica de la tuberculosi pulmonar". Va prendre part en el debat el doctor Bartomeu Pla i Major. El disertant va ésser molt felicitat per la seva valuositat i ben documentada comunicació. El susdit Institut celebrarà sessió científica ordinària demà, dimarts, a les deu de la vetlla, al seu estatge social Casal del Metge. La doctora

EDREDONS domàs seda, lit de monja ... 7'50 ptes.

EDREDONS domàs superior, matrimoni ... 14'25 ptes.

FLASSADES llana color, grandària caire ... 2'50 ptes.

FLASSADES llana blanca extra, matrimoni. 14'25 ptes.

FRANELLES novetat, el metre ... 0'75 ptes.

CONTINUA AMB EXIT LA VENDA DE

TROSSOS

per mitjà del doble

Bombo de la Sort

TOTS ELS TROSSOS

AMB DESCOMPTES

FABULOSOS

i fins completament de franco

Palau del Calcat

Només per comptats dies

Formidables Rebaixes

en tots els CALÇATS de temporada

Calçats superiors - Calçats novetat

Calçats de recent fabricació

TOTS A MENYS DEL PREU DE COST

El Barato

DE

El Barato

El Barato

El Barato

El Barato

El Barato

El Barato

El Barato

El Barato

El Barato

El Barato

El Barato

El Barato

El Barato

El Barato

El Barato

El Barato

El Barato

El Barato

El Barato

El Barato

El Barato

El Barato

El Barato

El Barato

El Barato

El Barato

El Barato

El Barato

El Barato

El Barato

El Barato

El Barato

El Barato

El Barato

El Barato

El Barato

Un lot per a bibliòfils i intel·lectuals

25 volums selectes que valen quatre, cinc i set ptes. cada un, per ptes. 9'90

Detalls de títols i autors: Cervantes, La Gitanilla; Dr. L. Gàmbar, La Filosofia de A. Schopenhauer; id., Manual de Filosofia; id., Filosofia del derecho; id., Psicología positiva; id., El derecho Penal; id., El Hombre y la Teoría de la evolución; id., Los delincuentes; id., Higiene elemental; id., La familia y su evolución histórica; id., Las doctrinas del derecho natural; Rodrigo Soriano, La Revolución Española; Edmundo González Blanco, Ideario de Cánovas; Leóndis Andreu, Hijo del Hombre; Enrique Poincaré, Sabios y escritores; Alfonso Martínez Carrasco, El solista crucificado; id., Opiniones al fascismo; F. Mayol de Santillana, Trisulco Ensueño; Dr. Martín de Lucena, Temas sexuales; J. G. Rius, Para ser su propio médico; Joaquín Belda, La "Season" de Bayas; El duende de la Colegiata, La conquistadora de América; V. de Sausany, Las víctimas de la morfina; Federico García Sánchez, Barrio Latino.

Trametem aquest lot a reembossament, carregant l'25 pessetes per despeses. Demaneu-lo ràpidament a la gran Llibreria

Gassó

Fiveller (Ferran), 42 - Telèfon 25026

L'única llibreria que ven tots els llibres, aduec els de darrera publicació, a preus més baixos que els marcats en coberta. Tots els llibres amb descomptes del 10 al 50 per 100 del seu preu.

INFORMACIO D'ESPANYA

Impressió política

El programa radical-cedista

(CONFERENCIA TELEFONICA DEL NOSTRE REPACTOR A MADRID)

La reunió convocada aquest matí pel senyor Lerroux, i a la qual han assistit diverses personalitats del partit radical, ha acabat, com totes les que celebra aquest grup polític, amb un ampli vot de confiança al seu cap. El resultat és, precisament, però per a arribar-hi ha hagut un canvi d'impressions que ha durat prop de tres hores. Tots els radicals han exposat l'opinió sobre la situació política, i han coincidit en apreciar la necessitat de mantenir l'actual radiació ministerial.

Excepció actual, convocar eleccions municipals pel març o l'abril.

Consideren radicals i cedistes que, substituïts tots els Ajuntaments d'esquerra per Comissions gestores i reduïda, fins la veïlla de les eleccions, la llibertat de propaganda, sense donar temps a què es reorganitzin els partits d'opinió i disposant de tots els recursos del Poder, la consulta al cos electoral constituïda un triomf enorme pels partits representats en el Govern.

Un cop guanyades les eleccions municipals, amb la majoria dels Ajuntaments addicte, es plantejaria a les Corts el problema de la revisió constitucional, i llavors es convocarien unes segones eleccions, que serien generals, amb l'esperança d'una nova victòria governamental i d'assegurar el Poder durant quatre anys més. Alguns radicals creuen que abans de convocar aquestes segones eleccions hauria de concedir-se una amnistia amb l'objecte de privar els partits d'oposició d'aquest element d'agitació sentimental; però a la CEDA no l'entusiasma aquest projecte.

Salvant detalls d'execució, cedistes i radicals estan d'acord amb les línies generals del problema, però resten a resoldre alguns punts, en els quals es manifesta certa desconfiança: Gil Robles reclama per a portar a la pràctica el pla, garanties i mitjans materials per a contribuir a la seva realització. Demana determinats Governos civils, en col·laboració amb el Poder, per a portar a terme les eleccions projectades. Els radicals fan gran resistència a aquesta concessió als seus aliats, però els fa por donar abandonant posicions i tindre's un dia desplaçats per la CEDA.

Es clar que aquest programa no ensopega amb dificultats d'importància mentre es perfil·la en el secret d'entrevistes i conferències; quan es faci públic serà una altra cosa, i els altres partits hi diran la seva opinió. El més probable és que les forces d'esquerra, davant unes eleccions sense garanties, acordin l'abstenció, i els altres vetrem si pot mantenir-se en peu el pla tan laboriosament combinat aquest dia.

EL SR. COMPANYS A LA PRESO DE MADRID

(Ve de la primera pàgina)

La declaració ocupa vuit pàgines de paper de barba, escrites per les quatre cares. Sembla que en la seva declaració, el senyor Companys explica detalladament el desenvolupament de la política a Barcelona abans dels successos i la seva intervenció en ella, tractant per a ell la responsabilitat del succeït.

EL QUE HA DIT EL SENYOR GIL I GIL

"El Debate" publica les següents paraules del vocal del Tribunal de Garanties Constitucionals en relació amb la declaració que prestà divendres el senyor Companys a la Presó de Madrid:

"Preguntado el señor Gil y Gil sobre la declaración de Companys, nos dijo que está un poco en contradicción con su creencia de que en la Generalidad mandaban, en el 6 de octubre, todos los ex-consejeros, pues él se desprendía de las declaraciones hechas por el comandante Pérez Estrás en el Consejo de guerra contra el celebrado a raíz de la devolución en las que dijo que él había estado a las órdenes inmediatas del ex-consejero señor Dencás.

También nos dijo que, después de realizadas algunas diligencias y obtener algunos antecedentes que faltan, se cerrará a últimos de este mes el sumario, que consta ya de más de 400 folios.

Calcula que la vista se celebrará a principios del mes de marzo ante el Tribunal de Garantías.

El señor Gil y Gil, en un pleno que se celebrará en la próxima semana, dará cuenta al Tribunal de Garantías de las diligencias realizadas en lo relativo al señor Companys."

FINQUES
COMPRA, VENDA I ADMINISTRACIO
J. VIZA MUMBRÚ
Via Laietana, 59, segon - Telèfon 14459 - Despatx, de 8 a 7
BARCELONA

Mal temps!
propietat per a tots menys d'afec-
cions de la gola, grip i refredats.
Preveniu-vos amb
PASTILLES DONALD

L'actualitat política a Madrid

En una reunió de ministres i ex-ministres radicals s'ha estimat necessari mantenir el bloc governamental

S'ha concedit un vot de confiança al senyor Lerroux. -- Sembla que s'ampliarà la representació cedista al Govern amb la cartera de Marina. -- Els agraris no volen ésser menys i demanen també una representació ministerial proporcionada a les forces que representen

Madrid, 12. -- Des de les onze del matí fins a dos quarts de dues de la tarda han estat reunits al domicili social de la minoria radical els ex-ministres del partit, els actuals ministres i el cap del Govern.

A la sortida, el ministre de la Governació ha manifestat als periodistes que havien examinat en la reunió, amb tota amplitud, el moment polític, i que el senyor Lerroux donà compte de la seva actuació passada i de la present en relació amb l'acció governamental. Donà així mateix compte de l'abast de la seva entrevista amb el senyor Gil Robles, i per últim s'acordà per unanimitat aprovar l'actuació del cap del Govern i cap del partit radical, donant-li un ampli vot de confiança perquè procedís segons les circumstàncies que cada moment aconsellin.

LA DIPUTACIO PERMANENT NO ES POT REUNIR PER MANCA D'ASSISTENTS

Madrid, 12. -- A dos quarts de cinc de la tarda era l'hora en què es devia convocar la Diputació permanent de les Corts. Han acudit a la Cambra els senyors Casanueva, Gil Robles, Royo Villanova, Cantos i Bardaji. Hi ha acudit també el president de la Cambra per tal de presidir la reunió, però en vista que no hi havia nombre suficient de membres de la Diputació per a poder celebrar la reunió, puix que el reglament exigeix en primera convocatòria l'assistència de les dues terceres parts, o signin catorze, s'ha acordat convocar la Diputació per al dilluns vinent en segona convocatòria.

UNA LLARGA CONFERENCIA ENTRE ELS SRs. ALBA I GIL ROBLES

Suspensa la reunió de la Diputació permanent de la Cambra, ha entrat al seu despatx el president senyor Alba, acompanyat del senyor Gil Robles. Ambdós senyors han celebrat una llarga conferència que ha durat fins a tres quarts de sis de la tarda.

EL SR. MARTINEZ DE VELASCO NO VOLDRA ÉSSER MENYS QUE LA CEDA

El senyor Martínez de Velasco ha estat visitat per diversos periodistes, els quals li han demanat la seva opinió en relació amb l'entrevista dels senyors Lerroux i Gil Robles.

El cap del partit agrari s'ha mostrat en extrem reservat, i segons els seus íntims, no ha canviat la seva actitud, si bé, com a cap d'un dels partits representats en el Govern, no poden ésser-li indiferents les converses que es vénen celebrant.

Sembla que en el cas que el senyor Gil Robles pretengui per als seus amics el comandament d'un bon nombre de províncies, el senyor Martínez de Velasco també sollicitarà la proporcionalitat de govern, d'acord amb el nombre de diputats que formen la seva minoria parlamentària.

A LLORET DE MAR

(GIRONA)

GLINGUA MENTAL "TORRE CAMPDENÀ" per a malalts nerviosos, ansiosa i tota ansiosa. Telèfon 10. Mèdic director-resident: DOCTOR M. BERNAT. CARRERES PER A INFORMAR, adreçant-vos a les adreces: CUNTA o a BARCELONA, els divendres de quatre a set de la tarda, a la plaça de Llatins núm. 3, 1er.

FINQUES
COMPRA, VENDA I ADMINISTRACIO
J. VIZA MUMBRÚ
Via Laietana, 59, segon - Telèfon 14459 - Despatx, de 8 a 7
BARCELONA

Mal temps!
propietat per a tots menys d'afec-
cions de la gola, grip i refredats.
Preveniu-vos amb
PASTILLES DONALD

reunir els ministres i ex-ministres radicals, i el senyor Alba ha contestat que el cap del Govern havia preguntat aquest matí a alguns dels presents que pensaven emprendre un viatge, on podria avisar-los, en el cas que calgués una nova reunió. En realitat, no s'ha acordat reunir-se novament, i per tant el senyor Lerroux està en completa llibertat per a citar-nos o no novament.

Ha acabat la seva conversa amb els informadors dient:

—Bonança, senyors, bonança.

EL QUE DIU EL SR. LERROUX

A les cinc i minuts de la tarda, ha arribat a la Presidència el cap del Govern, el qual en apropar-se als periodistes els ha dit:

—Sou molt cars de veure!

—Per què ens dieu això, senyor President? — han preguntat els informadors.

—Perquè jo creia haver-vos vist aquest matí, i no ha estat així.

—Doncs hem estat a la porta de casa vostra durant tota l'estona que ha durat la reunió, que ha estat llarga, i per cert que hem passat molt de fred, perquè hem hagut d'esperar al mig del carrer.

El senyor Lerroux s'ha dolgut que els periodistes haguessin passat aquesta molèstia, perquè el matí, veritablement, ha estat fred. Jo no sabia que fossiu al carrer.

Després, referint-se a la reunió, ha dit:

—La reunió ha estat llarga, i com que érem deu, i tots havíem d'exposar la nostra opinió, ha calgut exposar i examinar els criteris de cadascú i la conducta que havia de seguir el partit radical. Tots hem coincidit en la necessitat de mantenir el bloc governamental, i encara, en aquesta qüestió, hi ha hagut unanimitat en apreciar les actuals circumstàncies. La referència que us han facilitat ha estat una mica breu; però és que la reunió ha acabat tard, i de tota manera, no hi havia per a més.

—Heu tractat de la reorganització ministerial?

—No; però, a pesar d'això, se m'ha concedit un ampli vot de confiança per tal de resoldre aquest assumpte. Ja us dic que no hi ha més referència, perquè, en realitat, la cosa no ha tingut més importància.

—¿Tornareu a visitar el senyor Gil Robles?

—En penso que hauré de celebrar una nova entrevista, i si calgués, una altra més. Però això no seria en el dia d'avui. En tot cas, parlarem dilluns o dimarts.

—Anireu a despatxar amb S. E.?

—Aquesta tarda no tinc res de nou per a sotmetre a la seva signatura.

—¿Quedarà tot resolt abans de la reobertura de les Corts?

—Evidentment, tot quedarà arranjat per a aquesta data.

Seguidament el senyor Lerroux s'ha dirigit al seu despatx oficial.

RUMORS D'ULTIMA HORA

LA CEDA VOL QUATRE MINISTRES I DOTZE GOVERNADORS

Madrid, 12. -- S'ha dit que després de la reforma de la reorganització ministerial seran quatre els ministres amb què comptarà la Ceda i que el nombre de governadors adjudicats al dit partit serà de dotze. No entra en la combinació de governadors el de Salamanca, que és radical-socialista per desig exprés del senyor Gil Robles.

Les experiències del senyor Pestanya referents a la vida del Govern

Saragossa, 12. -- Ha arribat el senyor Angel Pestanya, el qual s'ha entrevistat amb elements de la C. N. T., per tal de tractar del partit polític que intenta formar.

Preguntat sobre la situació política ha dit que creia que la situació del Govern no era estable, i que, per tant, duraria molt poc, ja que en ell hi ha diferències, per estar compost per elements heterogenis.

Sobre les eleccions properes ha dit que, al seu jutj, s'hauria de formar un Govern de concentració republicana, el cap del qual no esgués afíllat a cap partit. Així es podria assegurar que les eleccions eren sinceres.

LLORENS

RAMBLA DE LES FLORS-30

LA CEDA VOL QUATRE MINISTRES I DOTZE GOVERNADORS

Madrid, 12. -- S'ha dit que després de la reforma de la reorganització ministerial seran quatre els ministres amb què comptarà la Ceda i que el nombre de governadors adjudicats al dit partit serà de dotze. No entra en la combinació de governadors el de Salamanca, que és radical-socialista per desig exprés del senyor Gil Robles.

Les experiències del senyor Pestanya referents a la vida del Govern

Saragossa, 12. -- Ha arribat el senyor Angel Pestanya, el qual s'ha entrevistat amb elements de la C. N. T., per tal de tractar del partit polític que intenta formar.

Preguntat sobre la situació política ha dit que creia que la situació del Govern no era estable, i que, per tant, duraria molt poc, ja que en ell hi ha diferències, per estar compost per elements heterogenis.

Sobre les eleccions properes ha dit que, al seu jutj, s'hauria de formar un Govern de concentració republicana, el cap del qual no esgués afíllat a cap partit. Així es podria assegurar que les eleccions eren sinceres.

LLORENS

RAMBLA DE LES FLORS-30

Darrera hora

Comarques Catalanes

Premiat amb 300.000 pessetes

34.053 Madrid, Cartagena,

Premiat amb 150.000 pessetes

25.636 Barcelona, Madrid

Premiat amb 100.000 pessetes

2.099 Barcelona, Madrid

Premiat amb 75.000 pessetes

16.987 Barcelona, Alacant

Premiats amb 6.000 pessetes

165 Madrid

5.516 Barcelona, Madrid

11.190 La Línea, Alacant

13.434 Manresa, Lugo

14.604 Palma de Mallorca

17.283 Barcelona, Madrid, Ferrol

18.032 Barcelona, La Línea

18.790 Saragossa, Madrid

19.177 Valladolid, La Línea

20.303 Barcelona

25.635 Barcelona, Madrid

26.463 Barcelona, Madrid

26.497 Barcelona, Gijón

27.877 Madrid, Avila, Corunya

32.187 Barcelona, Sant Sebastià

33.652 Barcelona, Madrid

Premiats amb 1.000 pessetes

CENTENA

009 040 092 107 168 170 180

313 337 397 412 413 474 498

581 600 696 712 714 786 792

813 853 854 873 889 947 992

996

MIL

027 033 060 191 119 152 184

241 283 290 412 462 490 493

497 508 513 526 536 546 593

596 615 626 640 688 695 707

713 728 729 741 772 776 802

811 829 840 845 864 978 899

905 929 939 944 976

DOS MIL

014 087 106 110 160 270 271

454 456 512 592 601 607 632

648 661 692 706 722 748 752

758 783 813 864 989 952 955

973

TRES MIL

001 020 028 035 040 049 062

141 203 223 252 265 273 274

309 335 402 403 404 442 458

491 521 536 538 568 571 594

670 688 709 743 763 795 808

859 865 870 891 914 949 962

964

QUATRE MIL

012 054 216 309 315 327 337

352 357 398 413 510 516 536

564 573 583 656 685 716 733

765 786 796 848 889 920 931

936 963 972

CINC MIL

021 024 025 039 045 092 102

122 140 162 220 225 228 241

265 328 373 383 462 515 526

55 0574 576 593 597 616 665

727 752 776 808 812 816 921

942 964 979

SIS MIL

024 046 068 091 180 192 232

235 246 272 276 282 306 317

330 382 421 424 433 446 570

597 599 640 647 667 772 827

837 842 919 990

SET MIL

001 004 013 014 057 068 085

087 156 200 206 227 334 451

357 370 381 431 462 466 484

485 522 533 569 606 651 742

755 782 813 815 861 869 879

925 939

VUIT MIL

013 039 093 145 156 181 200

259 327 333 351 352 357 360

408 419 440 462 466 473 484

502 529 569 606 714 742 755

782 792 815 855 861 879 896

914 915 941 966

NOU MIL

039 053 090 113 114 126 149

200 228 243 272 279 363 392

403 507 509 513 562 573 574

655 668 605 715 729 754 767

905 913 931 941 958 963 992

993 994

DEU MIL

058 059 113 120 148 232 249

299 349 410 428 467 471 502

513 568 570 638 646 709 761

807 809 866

ONZE MIL

005 034 051 078 096 130 151

219 231 241 288 322 371 424

451 464 498 523 524 574 577

590 591 600 634 646 722 803

813 816 818 822 833 836 884

875 909 938 939 965

DOTZE MIL

014 062 107 1 216 234 294

300 307 361 364 373 378 397

410 411 459 460 481 484 494

565 569 572 573 752 839 864

876 909 930 938 972 990

TRETZE MIL

014 015 053 070 077 083 091

160 207 209 221 229 260 265

286 377 415 422 429 448 464

465 475 491 505 517 532 548

560 592 609 611 639 640 657

675 695 706 737 772 817 834

843 863 869 883 889 891 896

897 929 943 959 966

CATORZE MIL

033 067 091 135 137 141 158

234 253 311 318 355 403 424

437 466 497 499 527 564 567

591 621 635 665 678 693 694

760 844 856 875 898 919 929

975 989 993 997 999

QUINZE MIL

010 031 057 182 206 223 263

341 392 418 451 459 475 492

528 562 629 642 709 733 782

804 822 834 863 887 911 932

951

SETZE MIL

075 115 140 150 205 226 303

310 354 407 419 430 455 457

468 519 553 536 554 596 600

653 686 691 698 704 710 750

863 864 897 944 975

DISSET MIL

008 111 144 206 259 272 276

279 346 360 369 419 438 453

465 472 482 490 541 533 578

589 600 610 622 649 666 702

727 736 744 754 777 793 816

841 854 882 884 900 938 957

965 976 990 992

DIVUIT MIL

002 004 015 030 075 157 161

171 200 220 233 323 397 403

412 441 484 494 548 549 551

582 617 700 752 864 872 896

932 936 970

DINOU MIL

020 023 041 048 076 079 101

132 220 264 288 315 332 334

412 447 460 472 474 491 533

549 584 599 659 743 801 802

820 857 953 954 986

VINT MIL

008 014 030 127 145 193 225

263 288 305 390 437 495 568

572 604 653 663 664 691 708

714 715 839 885 899 924 964

966 968

VINT-I-UN MIL

003 025 054 082 091 112 115

117 160 171 191 231 314 315

349 380 394 403 407 425 433

441 443 451 490 491 527 549

606 624 626 655 661 837 839

899 906 942 987

VINT-I-DOS MIL

085 109 117 149 209 245 310

348 433 712 716 749 755 774

784 798 814 817 850 868 870

874 902 046

VINT-I-TRES MIL

020 025 113 246 248 249 322

359 377 467 469 512 533 575

610 611 748 770 777 794 808

871 876 904 968 982 983 989

998

VINT-I-QUATRE MIL

050 094 119 152 172 203 222

231 249 250 252 280 262 412

344 415 476 504 531 597 598

619 649 688 716 801 838 930

944 975 985 991 999

VINT-LCINC MIL

002 015 026 031 091 099 150

173 174 177 225 306 323 326

335 404 405 431 443 472 473

508 513 523 527 553 595 682

704 725 762 804 813 856 897

VINT-I-SIS MIL

001 015 017 080 080 135 148

183 216 399 402 404 429 436

444 450 465 526 565 607 644

704 732 782 801 807 815 846

867 930 045 972

VINT-I-SET MIL

041 060 065 086 090 196 203

263 288 401 454 483 501 509

540 550 551 597 611 627 662

677 766 767 775 788 791 796

798 820 833 871 988

VINT-I-VUIT MIL

028 063 085 101 111 136 154

229 231 240 288 300 314 317

402 419 462 464 481 514 545

548 582 608 620 664 670 745

752 772 800 814 824 834 842

879 895 914 916 932 953

Avui, plebiscit al Sarre

Anni per anni, signi quina signi la decisió que assenyali el plebiscit, una cosa es pot afirmar: que cap no significarà un profit per al Sarre.

L'anecdota, l'apassionament i la tècnica en la propaganda electoral del Sarre

raó d'ésser, ha enumerat els següents: control permanent de les obligacions d'armament, vigilància constant de les zones perilloses neutralitzades o no, on puguin fer-se probablement els preparatius d'agressió.

Solament si aquestes mesures sem-

EL MON DEL TEATRE

ESCENARIS

Benito Cibrián, primer actor i director de la companyia que actua al Nou Teatre, té el propòsit d'avançar-se a les festes que se celebraran enguany a tota la República amb motiu del tercer centenari de la mort de Lope de Vega. Vol representar, molt aviat, amb magnífics decorats i trajes d'En Fontanals, l'adaptació que feu Julio de Hoyos de *El Caballero de Olmedo*, que va ésser estrenada, pel propi Cibrián, el mes d'octubre darrer, a Madrid. Per cert que el senyor A. Trapé, erudit en matèria de teatre, ha demanat públicament, des d'un col·lega de la nit, aquesta representació de *El Caballero de Olmedo*, per al que la ciutat de Barcelona repartí pòbit que, segons ell, tingué l'any passat en no commemorar la mort del gran autor clàssic castellà. Però, com és fàcil, si Lope de Vega morí l'any 1635? Senyor Trapé, no val a badar!

★ Un dels dos primers actors còmics del Romea, Elies Sanjuan, té en la penúltima estrenada divendres un paper molt petit, que no està pas a l'alçada dels seus merèïts. "Tindrà la companyia amb la nostra obra *Papa Charlo*—ens han dit els autors de *Oro y Marfil*. Hi farà el protagonista".

★ De qui serà la primera obra que estrenarà la companyia Vila-Davi al Pompeu? De Puig i Ferrer? De Puig-Aregall? Són els dos noms.

★ Durant la temporada passada es feren al Nou 109 funcions. En concepte de drets d'autor foren pagades, per aquestes funcions, prop de cent mil pessetes. Aquest detall vol dir, entre altres coses, que la gent va encara al teatre i que el teatre, quan s'ensopieguen les obres, també dona diners.

★ Va prement consistència el rumor que Blanca Pozas i Miquel Ligeró s'en van de Còmic. Es diu ja que seran substituïts per Pepita Huerta i Manolo Zúñiga. Repetint una vegada més que sembla disposats, però, a qualsevol desmentiment.

★ El nostre estimat confrare "L'Instant" ens acusa ahir d'indiscrets per dos vegades amb motiu d'haver estat els primers en fer pública la llista d'obres presentades al Concurs Ignasi Iglésies. Els amics de "L'Instant" haurien de saber que, una volta tancat el termini d'admissió, la llista de les obres

presentades no és de la seva competència. Hauria de saber també que el redactor de LA PUBLICITAT que es presentà a recollir-la a la Generalitat féu valdre precisament la seva condició de periodista i anuncià ben clarament que la volia per a publicar-la. No es tracta, per tant, de cap indiscretió. Si ho hagués estat, res tampoc hi hauria a objectar, car la indiscretió i el periodisme són dues coses que acostumen anar plegades.

★ Ja que parlem dels amics de "L'Instant", aprofitarem l'ocasió per a recordar-los que la traducció catalana de *Le petit Ténacité* no fou representada ahir per primera vegada. Va ésser estrenada, si no els sap greu, el mes de desembre de 1922, al teatre Romea. Des d'aleshores, ha plogut molt! També voldríem fer-los avinent que Paquita Madruguera no és actriu, sinó pianista, que no és el mateix. I que això ho hagi dit un "crític musical"! Ai, Senyor!

★ La companyia Herrero-Bardem anuncia al Romea, per als dijous i dimenges, unes funcions especials per a infants. La primera es donarà el vinent dijous, dia 17. Serà estrenada l'obra de Salvador Bonavia i Maria Luz Morales *Quinto 1*, amb il·lustracions musicals del mestre Rataj Martínez Valls.

★ El crític anglès Harold Conway, fent un resum de l'activitat teatral a Londres, escriu: "L'any 1934 s'atansa perillosament al grup dels anys nefastos en la producció teatral. Potser és el pitjor de tots els que recorda la meua memòria". Després, afegeix: "El quaranta per cent, pel cap baix, de les obres estrenades, no haurien hagut de veure mai la llum dels escenaris. Línula justa justificació ha estat d'haver donat treball temporal—molt temporal per cert—als actors parats".

★ El nostre estimat confrare "L'Instant" ens acusa ahir d'indiscrets per dos vegades amb motiu d'haver estat els primers en fer pública la llista d'obres presentades al Concurs Ignasi Iglésies. Els amics de "L'Instant" haurien de saber que, una volta tancat el termini d'admissió, la llista de les obres

presentades no és de la seva competència. Hauria de saber també que el redactor de LA PUBLICITAT que es presentà a recollir-la a la Generalitat féu valdre precisament la seva condició de periodista i anuncià ben clarament que la volia per a publicar-la. No es tracta, per tant, de cap indiscretió. Si ho hagués estat, res tampoc hi hauria a objectar, car la indiscretió i el periodisme són dues coses que acostumen anar plegades.

Diàlegs bruts

DE NOVA YORK A LA BARCELONETA

—També és un vodevil arxivat, amic Santpere, aquesta obra "Roda el món i torna al Born", que anuncià per al dia 24!

—Ben és un vodevil, no ho és. És més aviat una òpera. Ens anem ofonom. Sempre ens decantem cap allò que el públic desitja.

—Tindrà, però, unes escenes atroïdes, un diàleg picaresc.

—Tindrà alegria, molta alegria. És clar que en alguns moments hi haurà, com podeu suposar, una mica de pebre.

—No massa.

—No, no massa. Res de provocació. El públic s'ha acostumat a què les hi serveixin en castellà, i amb música, en les revistes madrilenyes. Nosaltres, sense arribar tan enllà, fem crítiques.

—Es cert, i on passa, l'acció de l'obra?

—Comença a Nova York i acaba a la Barceloneta. Un mossò d'un bar esdevé president de palla del Consell d'Administració d'un poderós trust que s'en va a rodar. Pot salvar uns diners de la desfeta i s'instal·la al nostre barri marítim. Això és tot.

—Serà la mateixa gent de la temporada darrera?

—La mateixa. La Klein, la meua dona, la Isabel Estorch, En Vendrell, l'Artengo, En Pedrol.

—I és tot.

—Naturalment!

—I aquelles xicotes del conjunt.

—Tu diràs!

—La vindrà.

NO ES "UNA PASSA". SINO "UN PAS".

—En donar el títol de la comèdia que he presentat al Concurs Ignasi Iglésies us vreu equivocar—ens adverteix Modest Sabater, excel·lent company de "La Veu de Catalunya".

—Perdonem.

—Vàreu titular-la "Una passa enllà".

—I no és aquest el títol?

—No. El títol exacte és "Un pas enllà".

—Ho rectifiquem.

—Us ho agrairé. No és el mateix "una passa" que "un pas". Fixeu-vos-hi bé! Pompeu Fabra ha fet ja la distinció. Es diu "una passa" en sentit de mesura, i es diu "un pas" en sentit ideal o abstracte.

—Tens tota la raó.

"Oro y Marfil", comedia en tres actes d'Antoni Quintero i Pasqual Guillén



L'actriu Antonia Herrero

El lector coneixen ja, a través d'una conversa amb els autors de *Oro y Marfil*, publicada ahir abans d'ahir, l'argument d'aquesta comèdia. Or i Marfil: dues matèries de valua que no arriben mai a fondre's. L'or és una dona, molt dona i molt digna, plena d'amor propi; el marfil és un xicot que es diu Joan Cortès i que és molt galant i molt atrevit, i que porta també dintre ell una respectable quantitat d'orgull d'home i d'orgull de Don Joan. Els dos personatges s'estimen, però lluny d'aproximar-se, es rebutgen constantment, amb una agressivitat que és tan intensa com falsa.

La lluita entre aquests dos personatges és la comèdia. No transcorre aquesta, com La Marquesana, com Maria la fumosa i com altres dels senyors Antoni Quintero i Pasqual Guillén, a Andalusia. Només hi passa el primer acte. L'acció està transportada després a Madrid. Però *Oro y Marfil* és també, igual que aquelles, una comèdia andalusa. Si no ho és per l'ambient, ho és per les persones, per llur manera d'ésser i per la gràcia de llur parlar.

Un èxit de veritat, un èxit dels que anar la gent al teatre. — J. T.

Teatre Novelats "Santa Marina", drama en tres actes, d'Angel Lázaro

A Madrid sembla que hi ha evolucionat un inici de renovació de l'escena. El públic potser comença a estar una mica fatigat de riure sense solta, i les comèdies a la manera de Muñoz Seca, sense intenció satírica i sense sentiment, comencen a no dir-hi res. Els nous valors que s'hi incien hi van així empenyos per una ambició més alta. S'acaben amb temes i amb sentiments més nobles i més grans. Diríem que escriuen també pensant més en el públic i fins alguns amb un major sentit de responsabilitat moral. Els més forts, com García Lorca, semblen voler redimitir el teatre per la poesia. Els més enganyadors i més fallosos, com Penín, amb la simulació d'una tornada als clàssics. Els menys dotats, que els autors de "La Papirusa", per exemple, per un revifament del melodrama.

Angel Lázaro és dels que reaccionen també contra la habitud de l'escena. Amb "Santa Marina" ha volgut acostar-se al públic, fer-se un eco dels seus dolors, dels seus amors, dels seus odis, del seu esperit de revolta. Ha escrit així un drama col·lectiu. El drama d'un poble de marina, dominat per un cacic. Ell ha situat vers les terres del nord de la Península l'acció del seu drama. És possible de trobar drames semblants en els pobles de les nostres costes, sense potser tanta misèria—car en aquest recó de la Mediterrània la misèria rarament pren formes tan crues—, però amb la mateixa força en les passions. Sense aquesta misèria diríem que "Santa Marina" podria haver estat perfectament observat i imaginat al nostre país. Adhuc no costaria gens de trobar un cert lligam, un cert parentiu entre la nostra novel·la i drama rurals—de la Víctor Català a Guimerà—amb la producció d'Angel Lázaro, si bé Angel Lázaro ha infiltrat a la seva obra un sentit social i un esperit de revolta que rarament existeixen—potser per sentir-se més conservadors—en els millors dels nostres dramaturgs i novel·listes.

Angel Lázaro ens planta un poble de marina dominat, absorbit, per un cacic. Fins la mar llure i immensa és seva. Ningú no pot escapar a les seves urpes. Per fer-lo més odiós, però, no solament és la riquesa el que persegueix, el que cobeja constantment, sinó també la bellesa i la puresa femenines. És així, naturalment, el que promou el drama, el seu motor passional. Angel Lázaro ha creat un bell figura, que és com

l'encarnació de la feminitat ultratjada del poble i del seu instint de vaguetat. Una figura femenina, la grandesa trágica de la qual endevinem ja des de les primeres escenes, adhue en els seus silencis, però que veiem créixer al través de tot l'obra.

En el primer acte hi prenen part, relativament, pocs personatges. El seu to és contingut. Sembla que només es tracti del drama individual de la noia que es defensa de l'encalç del seu perseguidor. Ja, no obstant, hi percebem la palpitació de tot el poble, al través de les al·lusions del diàleg, al través d'algunes incidències aparentment sense importància. Després, als altres actes, la triplecció dramàtica augmenta. Veiem com el drama de la noia perseguida i el drama del poble—del poble que ja és la present a escena—és un mateix drama. I venem, així, com la noia s'agrandeix en la lluita contra el seu perseguidor fins a prendre—sense perdre gens d'individualitat—valor de símbol.

El primer acte, però, en la seva contenció, és el millor de tots. I de quantes obres, sobretot d'autors novells al teatre, no pot ésser repetit el mateix cas? És que potser només és de mestres saber escriure els darrers actes. En aquest primer acte ja apareix la interessant figura del fill del cacic, que amb les seves evocacions de la mare morta li fa circular una alenada de tendra i delicada poesia. Llústima que l'autor, sense dubte per manca d'habilitat encara, no hagi tret més part d'aquesta figura i l'hagi fet esbolicar-se al segon acte, per a desaparèixer totalment abans del tercer. Els altres actes no desduren, però, gens d'aquest primer. La figura del cacic acaba d'afirmar-s'hi amb detalls d'un ineborable realisme. I hi ha escenes i moments d'un patetisme autèntic. Només de vegades, i potser especialment al final, a l'autor li ha mancat alenada o no ha acabat de rebreix a prestar-li una adequada plasticitat.

L'obra és adequadament ben presentada, amb dos decorats de Manuel Fontanals, dels quals, sobretot, el del primer i darrer actes és molt suggeridor. Té també una interpretació ben apreciable. Com a conjunt, especialment aquell començament del tercer acte, fa força impressió. Altrament, cal destacar l'esforç de Pepeta Melià, la qual en les escenes dramàtiques mostra més nervi del que hom li hauria suposat.

Domènec GUANES

La Música NOTICIARI

"LICEU"
D'AVANT L'ESTRENA DE L'OPERA DEL JOVE MESTRE JOAN ORO "EL ESTUDIANTE DE SALAMANCA"

L'expectació desvetllada a partir del primer anunci de l'estrena de l'òpera del jove mestre Joan Oro, pot dir-se que ha anat en augment a mesura que s'ha conegut, pels assaigs, el valor musical d'aquesta nova òpera que ens revelarà un nou prestigi en la lírica nacional.

"El estudiante de Salamanca", obra netament espanyola, basada en el famós poema de l'immortal Espronceda, ha estat portada a l'escena de l'òpera pels prestigiosos lírics J. Vidal Jover i J. Carner Ribalta, d'una manera delicada i feliç, en la seva composició i estructuració per a la música i l'escena.

De l'autor musical podem avançar que tots els que han tingut ocasió d'assistir als assaigs, en tan elogis unànims i estan segurs que l'èxit coronarà al músic.

Ja en l'obertura de l'obra, es manifesta música de gran valor, i en tota l'obra la inspiració brota per tot arreu amb el domini d'un lirisme al bel canto, dintre d'una pulcra instrumentació desproveïda d'efectismes. Es destaquen diversos números que obtindran el sufragi unànim del públic.

L'empresa no ha escatimat cap sacrifici per correspondre a l'interès del públic, havent encarregat la direcció general musical de l'obra al gran mestre, al que podríem denominar el nostre gran mestre, Alfred Padovani, que ha posat al seu servei tot el seu entusiasme i el seu reconegut talent que és molt.

De la interpretació, s'ha encarregat de la part principal el nostre cèlebre Hipòlit Lázaro, únic que pot vèncer fàcilment les grans dificultats vocals de la part de tenor. Es diria que l'autor, en escriure l'obra, pensà en Lázaro, el tenor de les portentoses facultats.

Els altres intèrprets, Bau Bonaplata, Cortines, Lucí, etc., tots i cada un d'ells posen en els seus respectius papers tot el seu entusiasme.

Josep Castells, el sempre tan celebrat escenògraf, ha pintat tres decoracions, que causaran gran impressió, especialment les dels actes segon i tercer resulten dues obres del més depurat art.

Tot, doncs, fa augurar que l'estrena de "El estudiante de Salamanca", anunciada per a dimarts vinent, respondrà a l'expectació i constituirà un dels grans esdeveniments musicals registrats de molts anys ençà.

REVISTA MUSICAL CATALANA

Els números de novembre i desembre d'aquesta publicació, ballats mensuals de l'Orfeó Català, contenen articles d'un veritable i positiu interès. Enumerem-los: L'acabament del treball sobre la darrera publicació de mossèn Higiní Anglés, que conté l'estudi i transcripció d'"El Còdex musical de les Huelgas", en la qual rescindim, deguda a la ponderada ploma del mestre Pujol, hom analitza de manera justa i desapassionada el contingut dels tres importants volums de l'obra esmentada. L'infatigable historiador musical Josep Subirà fa ostentació de la seva erudició en el treball dedicat a "Diego de Pontac", valuosí músic espanyol del segle XVII. Ementem també la publicació dels fragments de la conferència que l'il·lustre clergue mossèn Camil Gels donà la darrera diada de Santa Cecília al Palau de la Música Catalana sobre "Els fenòmens peculiars de la nostra mètrica i el cant popular religiós".

Citem així mateix els interessants reportatges: "El tercer Festival Internacional de Venècia", escrit expressament per a la nostra revista per Raymond Hall, i "L'homenatge a Apelles Mestres".

Per fi diguem que les seccions habituals de l'esmentada revista es veuen nodrides amb gran abundància de material. Són aquestes: Moviment musical (Praga, Suïssa, Barcelona, Madrid, Perú), "Premis musicals Eusebi Patxot i Llagostera", "Noticiari" i "Obituari".

En el número de desembre va incloure la taula general de l'any finit. Repassant-la hi trobem nombrosos articles originals de F. Balcells, V. M. de Gibert, F. Lluarà, J. Llonc, J. Pujol, F. Riba Martí, Joan Roca, O. S. B., Joan Salvat, Blanca Selva, Josep Subirà, etc.; una completíssima història de la vida íntima i artística de l'Orfeó Català en el transcurs de l'any 34; la informació integral del moviment musical barceloní, i rescissions ben nodrides del de Catalunya, de la Península i de l'Estranger; l'enumeració dels actes celebrats per tots els orfeons de Catalunya, una ben extensa bibliografia, diversos suplement d'illustrats, etc., etc.

Amé l'any present aquesta revista entra en el XXXII any de la seva publicació. Aquesta sola dada, cas únic entre les revistes musicals ibèriques, ja parla prou en favor de la seva eficàcia.

POLIORAMA
COMPANIA CATALANA
NICOLAU - MARTORI
AVUI, DIMENGE, A LES 3:30
Darrera representació de
"ELS HOMES FORTS"
A les 4, especialment a les 10:
Comèdia d'Albert Pierrat

Baralla entre Carrasalers

Es produeixen ferides gravíssimes

Ahir al matí, a un quart de dotze, al Mercat de Sant Josep, de la Rambla de les Flors, es produí una baralla a conseqüència de la qual resultaren dos homes greument ferits.

A l'esmentada hora, en el lloc de venda de cansalada que davant les oficines del dit mercat posseeix Joan Robert Sala, de 24 anys, domiciliat al carrer de Camp Sagrado, 26, primer, quarta, aquest despatxava els parrosquians amb un dependent seu anomenat Cosme Viadé Palaré, de 19 anys, habitant al carrer de l'Ave del Teatre, 18, botiga.

Inopinadament, i davant el terror dels compradors, ambdós, després d'unes breus paraules, s'escometeren mútuament amb uns ganivets dels utilitzats per a tallar la carn.

L'agressió fou tan inesperada que no donà temps d'intervenir a ningú. El dependent intervingué a Robert a l'abdomen. Aquest repel·lir l'agressió i produí un tall al coll del seu contrincant.

Els dos ferits caigueren a terra plens de sang. Foren recollits per uns empleats del mercat i més tard per uns guàrdies de Seguretat, els quals en un autocarxí els traslladaren a la Casa de Socors del carrer de Barbaia.

En aquest benefici establiment els facultatius de guàrdia apreciaren al Robert tres ferides a la regió umbilical, de profunditat greu, i al Viadé, una profunda ferida incisa, a la regió cervical dreta, amb seccionament de vasos i teixits, i intensa hemorràgia, de pronòstic greu.

Després d'assistir des primera urgència, foren traslladats en cotxes ambulants, a la Clínica Fraternal el primer, i a Viadé a la Clínica del Pilar, on quedaren hospitalitzats.

En els dits establiments es presentà després el jutjat, procedint a instruir les oportunes diligències i interrogant els ferits, els quals es negaren rotundament a manifestar quins foren els motius de la baralla.

Una ordre del senyor Carrores Pons

Totes les notícies de caràcter polític i social han d'ésser portades a la censura

Per ordre del senyor Carrores Pons, i obeeint una altra ordre del senyor Portela, s'han de dur a la censura totes les notícies de caràcter polític i social, encara que les haguessin publicades altres periòdics. No servirà de res dir que d'altres periòdics ho han publicat, per a ésser objecte d'una sanció.

La provisió dels càrrecs polítics tarragonins

La designació de les persones que han d'ocupar els primers càrrecs representatius de la política tarragonina comença a pertorbar la tranquil·litat que fins ara havia existit en la colla radical de la "provincia". El comitè polític que actua en representació d'aquesta colla passa molts disgustos davant la impossibilitat de poder satisfer la gana dels innombrables (en relació als càrrecs vacants) afiliats que volen formar part d'aquest àpat providencial.

Per a ocupar el càrrec de gestor existeixen grans discussions. S'han constituït dos bàndols, l'un acobdilat pel cap senyor Palau, que patrocina el nomenament a favor del senyor Ramos, cap de negociat de Correas, i l'altre compost d'antics militants del partit, que recolza l'actual gestor senyor Ramas.

Per al càrrec de comissari de la Generalitat sembla que serà nomenat el senyor Pere Jordana, actual gestor de l'Ajuntament de Reus, i per a delegat d'Ordre Públic, el senyor Fel·li Roure Carricarte, protector dels venedors ambulants del districte V, de Barcelona; i dissident del "partido" fa un parell d'anys.

Els radicals es reserven tots els càrrecs de govern municipal. Sembla que és amb la intenció de comprobar si la llei catalana dels municipis és útil o no. No obstant, formaran part de la gestora municipal representants dels partits governamentals.

Ai la Lliga que farà tard!

No podem publicar les notes pregades que no tinguin escrites en català i amb un timbre o signatura com...

EL DIARI D'ESTADÍSTICA

Ciclisme

NOVES

Charles Pellissier reapareixerà el 20 d'aquest mes en el curs del matx "omnium" italià-francès que se celebrarà al Vel d'Hiver de París.

El popular "Charlot", després del llarg descans que s'imposà al país basc, sembla que torna a trobar-se en forma.

Roger Lapébie, el campió de França del 1932, en una lletre que ha escrit a uns amics seus de París, els diu que està força esperançat de retrobar aquella forma que el feu temible. Entre altres coses escriu que diàriament, després d'una dura sessió de gimnàstica, fa cinquanta quilòmetres per la "Rivière italienne". Per a complimentar-lo l'entrenament — diu que li falta escalar els cims, però que per ara hi fa massa fred...

A l'Olimpia presenciarem ahir una altra sessió d'entrenament de l'"home trainer".

Canyardo, Cebrían Ferrer, Benages i altres pedalejaren durament damunt els dos aparells que hi ha instal·lats en aquell local. Sembla que dilluns al vespre arribaran procedents de la capital francesa els sis aparells damunt els quals se celebraran les sessions públiques.

Hom creu que el fet d'esser sis els corredors que actuaran simultàniament, fa creure que aquesta manifestació de ciclisme assolirà molta més espectacularitat.

NOTA DEL COMITE REGIONAL DE CATALUNYA DE LA U. V. E.

Divendres prengueren possessió dels respectius càrrecs per als quals foren elegits en l'assemblea regional celebrada el dia 6 de gener per les entitats catalanes adherides a la U. V. E., els següents senyors:

President, Antoni Amat, A. C. Montjuïc; vice-president, Josep Viladomiu, U. E. de Sant; tresorer, Amadeu Clarà, Sport Ciclista Català; comptador, Jaume Martí, U. C. Barceloneta; secretari, Josep Farró, C. C. E. Sant; vocals: Valentí Prat, C. C. Gràcia, i Josep Marro, P. C. Claps.



Rugby

El Campionat de Catalunya

En primers equips, primera jornada de la segona volta

La jornada d'avui, iniciadora de la segona volta, no dona lloc a creure en grans sorpreses, a no ésser que hom consideri com a sorpreses l'obtenció, per part dels presumptes batuts, de resultats més afalagadors dels que forçosament els hem de veïnar; en tot cas les sorpreses d'aquesta índole són sempre de desitjar, molt més quan el desnivell de forces dels participants a un campionat és tan palès com en el que avui hem de referir-nos.

El programa que integra la data d'avui no és, certament, molt nodrit. Només dos encontres estan anunciats, Barcelona - B. U. C. i Santboiana - Joventut, i ambdós de primers equips.

El primer — cas que els historiadors no afegeixin al seu llarg llistat de "forfaits" una nova cessió de punts — se celebrarà al camp que el cercle blaugrana posseeix a l'Avinguda del 14 d'Abri, com en el mateix partit corresponent a la primera volta. A l'igual que aquest, la victòria ha de decantar-se forçosament, i sense païres dificultats, pel quinze propietari del terreny, consistint potser, el major interès de la contenda en l'apreciació dels progressos que hom atribueix als blancs, i que nosaltres, per aquella circumstància al·ludida, no hem pogut comprovar.

L'altre encontre, el que disputaran Santboiana i Joventut, es troba en similars condicions. La forma realment brillant dels campions els ha de proporcionar la cinquena consecutiva victòria, després de demostrar, una vegada més, ésser, per ara, els més qualificats aspirants al títol que ostenten amb tota dignitat. Per altra banda, el Joventut no sembla haver trobat encara la forma aquella que feu creure que als altres rivals i al Cornellà els havia sortit un perillós "outsider", no tant per la manca d'alguns dels seus més valuosos elements com per l'escassa confiança que tenen en les pròpies forces, circumstància que motiva sovintament actuacions que no estan pas d'acord amb la classe i la moral del quinze vermell.

ELS ENCONTRES

Barcelona - B. U. C., camp Av. 14 d'Abri, 11 matí; arbitre, senyor Puig. Santboiana - Joventut, camp de Sant Boi, 11 matí; arbitre, senyor Duran.

FUTBOL

EL TORNEIG DE LLIGUES

A la jornada d'avui, destaca el partit Barcelona-Atlètic de Bilbao que es jugarà a Les Corts

Si haguéssim pogut veure un resultat que s'adigués més a l'estat actual dels nostres equips en el partit jugat diumenge entre els nostres primers clubs Barcelona i Espanyol, el comentari d'avui sobre la partida que ha de jugar-se a les Corts no oferiria la més mínima dificultat i podríem apreciar les coses a esdevenir amb una visió més clara del que ara es presenta.

El Barcelona, ultra la sotragada rebuda pel que toca a resultat, experimenta diumenge un altre contratemps que, a la nostra manera de veure les coses, és el que perjudica més l'equip en el partit d'avui, la lesió de jugadors que li són imprescindibles.

Si en el partit esmentat només s'hagués produït el fet de veure una derrota de l'equip que fins ara semblava que podia anar molt endavant — i que no desconfiem que hi vagi, encara — hauria estat, al nostre entendre, una cosa sense transcendència, que potser hauria servit d'avertència als jugadors blaugrana; ja qual cosa els hauria fet adonar que als camps de joc no hi ha mai enemics petits i que a tots cal oposar-se el màxim d'entusiasme. Però el fet que, a més d'aquest cop a la moral d'un equip, hi hagi les baixes de jugadors necessàries, fa que les coses varin un xic i els pronostics es facin poc menys que impossibles.

Avui es troba el Barcelona amb què, tenint un adversari dels més perillosos, no sap encara quin equip li ha d'oposar. La tradicional equivocació de cada temporada s'ha repetit en la present: sembla com si els altres jugadors dels clubs catalans haguessin adoptat la consigna de produir baixes al Barcelona sense comprendre que en realitat es perjudiquen ells mateixos, puix que en lloc de procurar respectar-se mútuament, en benefici propi i de la seva carrera futbolística (darrerament tenim el cas lamentable del jugador Pausas, retirat en els començos de la seva actuació al futbol i sense haver-ne pogut tancar ni glòria ni profit) s'entesten a practicar el joc perillós que causa tants trastorns a jugadors, a clubs i a la mateixa afició.

Per tot això, el Barcelona avui, i demà un altre club, es troba sense poder ligar el seu equip.

Per altra banda, el seu adversari, l'Atlètic de Bilbao, ve avui amb una moral extraordinària, puix que compta amb l'escintat victòria del diumenge passat sobre el Madrid i amb la superioritat que ja de si representa l'haver de lluitar contra un equip desgavellat.

Amb tot, ens sentim catalans i volem confiar, encara. Volem esperar que els nostres jugadors oposaran als bilbaïns, si no un joc tècnic i ben compost, el màxim d'entusiasme per tal que el resultat, si no pot ésser una victòria, resulti honoràble.

L'Espanyol ha de jugar a Güeche contra l'Arenas, i no per haver obtingut la resonant victòria de diumenge sobre el Barcelona cal posar molta confiança en el resultat.

Imaginem que l'Espanyol, de continuar l'actuació del diumenge passat, podria aconseguir els dos punts en liti; però cal tenir present que l'Arenas a l'ibaondu no és fàcil de superar, i menys ara que ha de posar el màxim esforç per a procurar-se els dos punts que li són ben necessaris.

A la segona divisió hi ha calma; el partit de més interès és el que s'ha de jugar a Vista Alegre entre el Girona i el Júpiter.

A Sabadell, el Centre d'Esports rep la visita del Saragossa, equip que creiem avantatjat en alguns gols el club de la Creu Alta.

El Badalona ha de jugar a l'Estadi Gai contra l'Irún, i per bé que l'equip badaloní ha experimentat d'un temps a aquesta part cert millorament, no creiem que pugui sortir-ne aïrós.

J. T. R.

Ordre de partits per a avui

PRIMERA DIVISIÓ

A les Corts: Barcelona-Atlètic de Bilbao, Steimbom.

A l'ibaondu: Arenas-Espanyol, Balaguer.

A Mestalla: València-Racing, de Santander, Cruella.

Al Patronat: Betis-Oviedo, Escartín.

A Chamartín: Madrid-Sevilla, Zabala.

A Atncha: Donostia-Atlètic de Madrid, Castellenas.

SEGONA DIVISIÓ

Primer Grup: A Zorilla: Valladolid-Celta de Vigo, Iturza.

A Laszerra: Baracaldo-Racing de Ferrol, Vallina.

A Avilés: Sporting Avlesino-Deportiu de La Coruña, Isaac Fernández.

Al Patronat: Nacional-Sporting de Gijón, Montero.

Lliga Amateur

PRIMERA CATEGORIA

Grup D Costa: El Masnou-Villar de Dalt (15 minuts).

Arenys de Munt-Premi de Mar (15 minuts).

Matarquina-Alella.

Grup F Barcelona: C. D. Smolting-C. D. Ameriça.

Rodencia-Güisenc.

Santperenya-El Bosch.

Valregat-Punya Atlètica.

Torrejón-Manlleu.

Grup G Girona: Català-Girona.

Banyoles-Bonmatí.

Agües-Fígueras.

Begassó-Sell.

La Bisbal-Costa Brava.

Finals provincials Tarragona Vendrell-Amgosa.

Mora d'Ebre-Rapitenga.

SEGONA CATEGORIA

Grup A Terrassa: Harmonia-Tibidabo (30 minuts).

Grup B Barcelona: Montanyes-Vilagortense.

Grup C Sabadell: Barberà-Sabadell.

Esforç-Mercantil.

Europa-Nacional.

Bancari-Comercial.

Valldespino-Intèrprets.

Dependència Mercantil-Ebre.

C. N. Filatures-Joncosa.

Amistós: C. S. Barcelona A-Casa de los Castellanos.

C. S. Barcelona B-Acadèmia Condal.

AUTOMOBILISTES!

Mitjançant abonament d'un cost reduït.

TALLERS M. I. D. A.

conservarà el vostre cotxe en totes les seves parts.

Villaverd, 102. - Telèfon 31906.

Natació

AQUEST MATI SE CELEBRARÀ LA SEGONA JORNADA DEL TROFEU ANTONI SABATA

Avui, diumenge, a les onze en punt del matí, a la piscina del C. N. Barcelona se celebrarà la segona jornada del Trofeu Antoni Sabata (II any) que comprèn la prova de 100 metres d'ors per a totes les categories.

Aquesta interessant competició que reuneix un nombre importantíssim de nedadors del Club degà, promet veure's molt disputada en la sessió d'avui, atenent a la classificació de la primera jornada i a les marques que han vingut registrant els concursants en la present setmana.

PORTANTVEU DEL C. N. B.

Del Club Natació Barcelona hem rebut el portantveu corresponent al mes de gener, que consta del següent sumari:

Trofeu Soler, gener de 1935: Copa Nadal 1934; Alvar Berdemàs; Les sessions matinals preparatòries de la Copa Nadal i del Trofeu Antoni Sabata; Concurs d'hivern 1931-35; Natació Internacional; Pilota a mà i Noticiari oficial.

Trofeu Soler, gener de 1935: Copa Nadal 1934; Alvar Berdemàs; Les sessions matinals preparatòries de la Copa Nadal i del Trofeu Antoni Sabata; Concurs d'hivern 1931-35; Natació Internacional; Pilota a mà i Noticiari oficial.

Trofeu Soler, gener de 1935: Copa Nadal 1934; Alvar Berdemàs; Les sessions matinals preparatòries de la Copa Nadal i del Trofeu Antoni Sabata; Concurs d'hivern 1931-35; Natació Internacional; Pilota a mà i Noticiari oficial.

Trofeu Soler, gener de 1935: Copa Nadal 1934; Alvar Berdemàs; Les sessions matinals preparatòries de la Copa Nadal i del Trofeu Antoni Sabata; Concurs d'hivern 1931-35; Natació Internacional; Pilota a mà i Noticiari oficial.

Trofeu Soler, gener de 1935: Copa Nadal 1934; Alvar Berdemàs; Les sessions matinals preparatòries de la Copa Nadal i del Trofeu Antoni Sabata; Concurs d'hivern 1931-35; Natació Internacional; Pilota a mà i Noticiari oficial.

Trofeu Soler, gener de 1935: Copa Nadal 1934; Alvar Berdemàs; Les sessions matinals preparatòries de la Copa Nadal i del Trofeu Antoni Sabata; Concurs d'hivern 1931-35; Natació Internacional; Pilota a mà i Noticiari oficial.

Trofeu Soler, gener de 1935: Copa Nadal 1934; Alvar Berdemàs; Les sessions matinals preparatòries de la Copa Nadal i del Trofeu Antoni Sabata; Concurs d'hivern 1931-35; Natació Internacional; Pilota a mà i Noticiari oficial.

Trofeu Soler, gener de 1935: Copa Nadal 1934; Alvar Berdemàs; Les sessions matinals preparatòries de la Copa Nadal i del Trofeu Antoni Sabata; Concurs d'hivern 1931-35; Natació Internacional; Pilota a mà i Noticiari oficial.

Trofeu Soler, gener de 1935: Copa Nadal 1934; Alvar Berdemàs; Les sessions matinals preparatòries de la Copa Nadal i del Trofeu Antoni Sabata; Concurs d'hivern 1931-35; Natació Internacional; Pilota a mà i Noticiari oficial.

Trofeu Soler, gener de 1935: Copa Nadal 1934; Alvar Berdemàs; Les sessions matinals preparatòries de la Copa Nadal i del Trofeu Antoni Sabata; Concurs d'hivern 1931-35; Natació Internacional; Pilota a mà i Noticiari oficial.

Trofeu Soler, gener de 1935: Copa Nadal 1934; Alvar Berdemàs; Les sessions matinals preparatòries de la Copa Nadal i del Trofeu Antoni Sabata; Concurs d'hivern 1931-35; Natació Internacional; Pilota a mà i Noticiari oficial.

Trofeu Soler, gener de 1935: Copa Nadal 1934; Alvar Berdemàs; Les sessions matinals preparatòries de la Copa Nadal i del Trofeu Antoni Sabata; Concurs d'hivern 1931-35; Natació Internacional; Pilota a mà i Noticiari oficial.

Trofeu Soler, gener de 1935: Copa Nadal 1934; Alvar Berdemàs; Les sessions matinals preparatòries de la Copa Nadal i del Trofeu Antoni Sabata; Concurs d'hivern 1931-35; Natació Internacional; Pilota a mà i Noticiari oficial.

Trofeu Soler, gener de 1935: Copa Nadal 1934; Alvar Berdemàs; Les sessions matinals preparatòries de la Copa Nadal i del Trofeu Antoni Sabata; Concurs d'hivern 1931-35; Natació Internacional; Pilota a mà i Noticiari oficial.

Trofeu Soler, gener de 1935: Copa Nadal 1934; Alvar Berdemàs; Les sessions matinals preparatòries de la Copa Nadal i del Trofeu Antoni Sabata; Concurs d'hivern 1931-35; Natació Internacional; Pilota a mà i Noticiari oficial.

Trofeu Soler, gener de 1935: Copa Nadal 1934; Alvar Berdemàs; Les sessions matinals preparatòries de la Copa Nadal i del Trofeu Antoni Sabata; Concurs d'hivern 1931-35; Natació Internacional; Pilota a mà i Noticiari oficial.

Trofeu Soler, gener de 1935: Copa Nadal 1934; Alvar Berdemàs; Les sessions matinals preparatòries de la Copa Nadal i del Trofeu Antoni Sabata; Concurs d'hivern 1931-35; Natació Internacional; Pilota a mà i Noticiari oficial.

BOXA

Demà, a París, Marcel Thill serà enfrontat a Mac Avo

Encara que cap dels dos boxadors en presència es trobarà dins del pes en el qual han obtingut els seus millors i més sorollosos èxits, el combat que s'ha de celebrar demà a París entre el francès Marcel Thill i l'anglès Mac Avo ha creat una atmosfera apassionadíssima en els medis esportius de París i Londres. Es tracta de dos pesos mitjans, els quals, havent fet alguna incursió en la categoria dels mig-forts, la International Boxing Union ha reconegut com els homes més qualificats d'aquesta categoria per a la disputa del campionat d'Europa, actualment vacant. Això ens dona una idea no pas gaire falagüera del desgarnida que es troba actualment a Europa la divisió en la qual tant va excel·lir Georges Carpentier. El títol en liti havia pertangut abans al valencià Martínez d'Alfara, qui el guanyà, precisament a Barcelona, al belga Steyaert. És bo de recordar, i consona amb el que hem dit anteriorment, que tant el valencià com el belga van combatre en aquella ocasió dins d'un pes alguns quilos inferior al límit màxim de la categoria. Posteriorment, Martínez d'Alfara perdí el seu títol, a París, a mans de Marcel Thill. Després, el títol restava vacant, en vista que no existien aspirants seriosos per a disputar-lo al francès. Obrerta una competició, la I. B. U. va designar el darrer dels esmentats boxadors i l'anglès Mac Avo com els dos pugilistes amb majors mèrits per a boxar en matx vàlid per al campionat.

El fet que aquest encontre sigui vàlid per al títol europeu dels mig-forts ha produït una certa contrarietat a Anglaterra. Marcel Thill és campió del món dels pesos mitjans, i és precisament aquest el campionat que els anglesos voldrien que es disputés a París. Marcel Thill, però, no s'hi ha volgut avenir. La cosa ha estat duta a la queta, el que ha permès als diaris francesos de mostrar-se tots estranyats de la pretensió de Mac Avo. Reglamentàriament estan dins la llei; si la I. B. U. ha designat Thill i Avo per a cubrir la vacant esmentada, és just que el combat se celebri amb aquesta finalitat. De totes maneres fa riure una mica que la I. B. U. mantingui a Kid Tunero com a challenger oficial de Marcel Thill per al campionat del món dels pesos mitjans. Això ha esdevingut un absurd després que Tunero fou batut per Mac Avo, el passat novembre a Londres, per abandonament a la setena represa i després d'haver-lo enviat més d'un parell de vegades al tapis. Els francesos són els únics que sostenen seriósament el suposat dret de Tunero.

Aquesta victòria de Mac Avo sobre Tunero és la que dona major al·licient al matx en perspectiva. Tunero i Thill han boxat almenys un parell de vegades. Primerament el cubà va vencer, però després el francès, vençent-lo, restava en possessió del títol de campió del món, que havia guanyat al negre americà Gorila Jones, d'una manera ben poc gloriosa: el negre fou desqualificat en aquell combat per manca de correcció. Ara bé: els diversos matxos Thill-Tunero, força igualats, es decidiren tots per punts. A primer cop d'ull, la victòria obtinguda per Mac Avo sobre Tunero, sembla donar a l'anglès grans probabilitats sobre Marcel Thill. Però no cal perdre de vista que el Tunero d'avui no és pas, ni de bon tros, el que va boxar amb Marcel Thill. Abans del combat de Londres, el cubà experimentà una seriosa malaltia; va anar a passar una temporada al seu país, i en tornar a Europa, ha fet exclamar als crítics que no era pas el d'abans.

De manera, doncs, que Mac Avo no és per a Marcel Thill el temible adversari que fa presentar el seu rotund triomf sobre el negre, i que, diem-ho de passada, tan bé ha sabut explotar el promotor Jef Dickson per a la propaganda del combat de dilluns.

Kid Tunero està segur que Mac Avo guanyarà Marcel Thill per k. o. L'anglès — ha dit el negre — és l'home que colpeja més dur de tots aquells amb els quals he boxat. En canvi, el belga Gustau Roth, que coneix bastant Mac Avo, afirma que el vencedor serà Marcel Thill. "Es tracta de dos boxadors de modalitats de joc molt semblants; però jo crec que Marcel Thill s'imposarà amb relativa facilitat, car té molt més oïci que el seu adversari."

V A R I A

Dimercres, al Nou Món, Lozano serà enfrontat al francès Barras, un primera serie francès, el nom del qual no sona gaire en aquests moments, però que ara fa dos anys justos va fer matx nul amb Kid Francis. Barras feu un combat amb Sangili, a Madrid, en el qual fou declarat batut per desqualificació.

Misler, el pes lleuger anglès que tanta anomenada va adquirir després dels seus repetits triomfs per k. o., i que després perdé el títol de campió d'Anglaterra enfront de Kid Berg, haurà de romandre alguns mesos allunyat del ring per haver-se fracturat una mà.

Dickson diu que té el propòsit de fer venir a Europa Barjey Cross, l'actual campió del món dels pesos lleugers. Però això tant podria ésser veritat com un truc per a contribuir al reclat del matx que entre els lleugers Kid Berg i Huméry organitza Dickson a Londres.

Basquetbol

Aquest mati, la darrera jornada del Torneig de Classificació

ENCONTRES PER A AVUI

Intendència-A. B. Juniors (a Sabadell)

Aquesta partida que aquest mati tindrà lloc al terreny del Juventut A. C. de Sabadell tancarà aquest llarg i amb massa freqüència interromput torneig.

Pel Juniors, aquest encontre té una importància definitiva.

De perdre'l, la seva ascensió seria impossible: en canvi, de guanyar-lo, es classificaria en tercer lloc, suficient per ingressar a la primera divisió.

No cal, doncs, esmerçar més paraules per a remarcar l'interès excepcional d'aquest matx que entem segurs que aplegarà a la veïna ciutat un contingent nombrosíssim d'aficionats.

Esports de Nen

FEDERACIO CATALANA D'ESQUI

Aquesta Federació prega a tots els corredors que se serveixin passar del dia 11 al 19, de vuit a nou de la nit pel local de la Federació, Rambla de Canaleles, 9, a fi de treure la llicència corresponent a aquesta temporada.

Atletisme

AQUEST MATI, ALS TERRENYS DE MONTJUIC TINDRÀ LLOC EL PRIMER CAMPIONAT DE CATALUNYA UNIVERSITARI DE CROSS-COUNTRY

Avui, a dos quarts d'onze del matí, a l'Estadi de Montjuïc, se'n donarà la sortida als participants del primer Campionat de Catalunya Universitari de Cross-country, que, com diguérem en edicions anteriors, promet ésser un èxit per la quantitat i qualitat d'inscrites.

Estem segurs que cada equip participant estarà també representat al públic pels "hinchas" de les seves respectives Escoles i Facultats, per tal d'infondre ànims i cooperar així a la victòria dels seus equips, el qual farà que velem avui a l'Estadi una veritable manifestació de l'element universitari.

Completant el programa, veurem també establir el rècord peninsular dels 50 metres llisos a Lluís Sereix.

També veurem a tres llançadors en acció: Joanola, Espunya i Amado, i als tres els veurem llançar la barra sobrepasant el rècord peninsular, resultant de la seva lluita, la nova edició del rècord degudament corregida i millorada.

Finalment, l'equip de Tècnics, ens oferirà una nova manifestació de les interessants i espectaculars curses de relleus, en establir el rècord peninsular dels 10 per 100 metres.

Felicitem cordialment els estudiants i el B. U. C., particularment, per ésser el club organitzador, car els seus festivals són l'únic exponent de l'atletisme actual, i desitgem que aquest festival sigui un èxit d'organització i públic, com en ells és costum.

III TROFEU MOLOCK'S

Seguint el costum establert cada any, el dia 3 de març tindrà lloc a l'Estadi de Montjuïc la celebració del ja clàssic Trofeu Molock's, sota l'organització d'Acció Atlètica, la qual ha començat els treballs preparatoris d'aquest interessant concurs atlètic reservat per als debutants.

I TROFEU CARME AGUILA

I DECATHLON MASCULI

Acció Atlètica, seguint la seva fàscia de divulgació entre la joventut esportiva ha acordat celebrar un interessant concurs reservat a les senyoretes debutants.

El trofeu ofert per la donant serà concedit a l'atleta que obtingui una millor puntuació en el total de les proves obligatòries següents: 60 metres llisos, llançament del pes i salt de llargària.

Aquest trofeu es disputarà el dia 17 de març, i de més a més, els dies 16 i 17 se celebrarà una competició de Decathlon masculí a les mateixes pistes de l'Estadi.

Frontó Principal Palaco

Avui, diumenge, tarda

ARGARATE - IBARLUCEA

OSA I - ULACIA I

URIZAR - GUILLERMO

JUANISTI I - QUTIERREZ

GOITIA</



COMPOSICIO

Sucre llet, 5 ctgs.; extracte regalèssia, 5 centígrams; extracte diacordi, 3 milhg.; extracte medulla vaca, 3 milhg.; Gomenol, 5 milhg.; sucre mentonitzat, quantitat sufficient per a una pastilla

PASTILLES ASPAIME

Guareixen radicalment la TOS perquè combaten les seves causes

CATARROS, RONQUERES, ANGINES, LARINGITIS, TUBERCULOSI PULMONAR, ASMA, i totes les afeccions en general de la GOLA, BRONQUITIS I PULMONS

Les PASTILLES ASPAIME superen totes les conegudes per la seva composició, que no pot ésser més racional i científica, gust agradable i l'ésser les úniques en les quals hi és resolt el transcendental problema dels medicaments balsàmics i volàtils que es conserven indefinidament i mantenen íntegres les seves meravelloses propietats medicinals per a combatre d'una manera constant, ràpida i eficaç les malalties de les vies respiratòries que són causa de TOS i de sufocació

Les PASTILLES ASPAIME són les receptades pels metges
Les PASTILLES ASPAIME són les preferides pels pacients

Exigiu sempre les legítimes PASTILLES ASPAIME i no admeteu substitucions interessades d'escasos o nuls resultats

Les PASTILLES ASPAIME es venen a UNA PESSETA CAPSA en les principals farmàcies i drogueries: lliurant-se al mateix temps gratuïtament una capsa de mostra, molt còmoda per portar a la butxaca

Especialitat farmacèutica del laboratori SOKATARG

Oficines: Carrer del Ter, 16 - Telèfon 50791 - BARCELONA

NOTA IMPORTANTÍSSIMA: Per a demostrar i convèncer que els ràpids i satisfactoris resultats per a guarir la TOS, mitjançant les PASTILLES ASPAIME, no són possibles amb les seves similars, i que no hi ha actualment d'altres pastilles que puguin superar-les, el Laboratori Sokatarg envia gratis una capseta-mostra de Pastilles Aspaime als que li enviïn el retall d'aquest anunci, acompanyat d'un segell de cinc cèntims, tot dins d'un sobre franquejat amb dos cèntims.

